INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

1606/276.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Gulielm. Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus,
1702.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἰσοειῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, χὴ μέρεσι ἐπιστάτω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehàc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra-

Græcorum Literæ.

Figuræ.	Nomen.	Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ϛ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ε ψιλὸν	E psilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ ϑ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ζ σ ς	σῖγμα	Sigma	s
Τ τ ⊺	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	Y psilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ω μέγα	O mega	O magnum

Ex literis septẽ sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικά, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικά, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, ἴδιαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Impropriæ, καὶ ἀκατάχρηστοι, α, η, ω, ηυ, ῳ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ & antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantum in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omni

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν, asper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali v l diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur; ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis:

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις sunt quinque: Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενικὴ. Dativus, δοτικὴ. Accusativus, αἰτιατικὴ. Vocativus, κλητικὴ.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκὸν Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS

Articulus duplex. Præpositivus, προθετικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singular.			Dual.		Plural.		
	N.	G.	A.	N. A.	G. D	N.	G. Dat.	Acc.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν,	οἱ,	τῶν, τοῖς,	τοὺς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τὴν,	τὰ,	ταῖν	αἱ,	τῶν, ταῖς,	τὰς,
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τό.	τὼ,	τοῖν.	τὰ,	τῶν, τοῖς,	τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.				Dual.			Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.		N.	G.	D.	Ac.
Masc.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν,	ὼ,	οἷν,		οἱ,	ὧν,	οἷς,	ὕς,
Fœm.	ἣ,	ἧς,	ᾗ,	λῶ,	ᾱ,	αἷν,		αἱ,	ὧν,	αἷς,	ᾱς,
Neut.	ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὼ,	οἷν.		ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

Sic ὅστις, ἥπτις, ὅπ, & ὅστερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini: ut ὁ Αἰνείας, Æneas: ὁ Χρύσης, Chryses, sed ὁ κῆ ἡ ληστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing Nom ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείυ, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur Nom οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν. Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen τοῦ Χρύσυ, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc ὦ Χρύσᾳ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing Nom. ὁ κείτης, Judex, Gen. τοῦ κειτοῦ, Dat. τῷ κειτῇ, Acc. τὸν κειτὴν, Voc. ὦ κειτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κειτά, Gen. Dat τοῖν κειταῖν.

Plur.

lur. Nom. οἱ κειται̃, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus, habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata, formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in { της, ut μητίετης Consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poetica, in πης, ut χυνώπης impudens. Composita à πωλῶ vendo, μέτρῶ metior, τείβω tero. } formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν. Voc. ὦ μοῦσα.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, in reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, σα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ, sic Ἀθήνα, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθήνάα, Ναυσικάα, μνάα. α purum dicitur, cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis, in Dativo & accusativo singulari patiuntur Metaplasmum: ut ἀλλὰ νῦ ἀλλὰ τὸν *rebori: & plurima augentur syllabis οι & φιν, ut* θύρα *janua,* θύρῃσι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον: ος masculini, fœminini & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος *sermo,* τὸ ξύλον *lignum.*

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plur.

lur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

ing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

ual. N. A. V. τὼ καρπώ. Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

lur. Nom οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

ing Nom. ὁ ἀγελος, Gen τοῦ ἀγέλου, Dat. τῷ ἀγέλῳ Acc τὸν ἄγελον, Voc. ὦ ἄγελε.

ual Nom Acc. Voc τὼ ἀγέλω, Gen Dat. τοῖν ἀγέλοιν.

lur. Nom οἱ ἄγελοι. Gen. τῶν ἀγέλων, Dat. τοῖς ἀγέλοις, Acc. τοὺς ἀγέλους, Voc. ὦ ἄγελοι.

Nomina contracta ὁλοκλήτου; *tertiæ Declinationis.*

ing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

ual. Nom. Acc Voc τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

lur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων νῶν Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc ὦ νόοι, νοῖ.

ing Nom. τὸ ξύλον, Gen τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc τὸ ξύλον, Voc ὦ ξύλον

ual Nom. & Acc τὼ ξύλω, Gen & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

lur. Nom. τὰ ξύλα Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένῳ *pro* παρθένῃ, ἄστεσι *pro* ἄστεσσι, σάκεσι *pro* σακέεσσι *pauca patiuntur Apocopen. ut* ἔρι *pro* ἔριον, *lana: & nonnullis οι & φιν adjungitur, ut* στρατοφι *pro* στρατῷ, *exercitu.*

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

A 6

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, Athos mons, ἕως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀέρω pro ἀέρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρέως, *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πιτᾶν, Gen. τοῦ πιτᾶνος, Dat. τῷ πιτᾶνι, Acc. τὸν πιτᾶνα, Voc. ὦ πιτᾶν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πιτάνοιν, Voc. ὦ πιτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πιτᾶνες, Gen. τῶν πιτάνων, Dat. τοῖς πιτᾶσι, Acc. τοὺς πιτᾶνας, Voc. ὦ πιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε,
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς non pure declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ πέπλους, Advena, τὸν πεπλοῦδα & πέπλων.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poeticè βόα. Sed πους pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Quæ declinantur per εντ in genitivo, & adjectiva in ων & ους, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρων, ὦ τέρεν, tener; ὁ χαείεις gratiosus, ὦ χαείεν & ὦ χαείει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ δαὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς & θς abjiciunt σ, ut βασιλεύς rex, ὦ βασιλεῦ· præter πους pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii που ubi, & ὀδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀσαμέμνων, ὦ Ἀσάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus plūralis formatur vel à Dativo singulari sumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄ
ψ· βασιλεύς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόρα

Cùm penultima Dativi singularis sit longa posi
ne, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε,
post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativ
pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατράσι. Sed in A
Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia
τρα patriam, & μητρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singul
mutando ος in εσσι vel εσσι· ut ἥρως, ἥρασι,
ἥρωεσσι, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος ad
tur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος pectus, στήθεσφι·
λεσῶν cura, μελεσσονόφι· sunique indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in om
bus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέ
pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τ' οὖαν pro οὖα
τος. In dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; τῷ ζώ
τι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἰδρῷ pro ἰδρῶτι, sud
ri. In accusativo, τ' Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τ' ἰδ
pro ἰδρῶτα, sudorem. In vocativo, ὦ Λαοδάμα p
Λαοδάμαν, Laodamas, Αἶα pro Αἶαν Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν a
ditur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέκτ
ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον ἔπληξεν αὐτήν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam v
cales & consonantes sunt ante ος Genitivi, qui hæc subjiciuntu

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ Λητὼ, οῦς, Latona
αν. ὁ Παιὰν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum
τὸ χαρίεν ενος, gratiosum
ων. ὁ Ἕλλην, ωνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans

αν.

τὸ δίπους, οδ⊖. bipes.
τὸ πυκτῦν, ῦν⊖, verberaturum.
ὁ μύσυν, υν⊖, turris.
τὸ ζεύγνυω, γνύτος jungens.
ὁ κλῶν, ωνος, ramus.
ἡ χελιδών, όν⊖, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντ⊖, draco.
ὁ θώραξ, ακ⊖, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ⊖, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγ⊖, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ⊖, vulpes.
ἡ γύναι, αικ⊖, uxor.
τὸ ἵππαρ, αδ⊖, h. par.
ὁ φθεὶρ, φθορὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ὁ σκὼρ, κωρος, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἄνδρὸς & ἀνδρὸς, vir.
τὸ ἦτορ, ορος, cor.
ὁ μάρτυρ, υρος, testis.
ὁ φῶρ, φωρος, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ⊖, aqua.
ὁ Αἴας, αντ⊖, Ajax.
ὁ μέλας, αν⊖, niger.
ἡ μονὰς, άδ⊖, unitas.
τὸ γῆρας, αδ⊖, senectus.
ἡ δαὶς, δαιτὸς, convivium.
ὁ & ἡ παῖς, παιδὸς, puer, puella.
ἡ ναῦς vel νηὸς, νεὸς vel πὸς, navis.
ὁ ἀκλεὶς, ενὸς, pessen.
ὁ χαρίεις, εντ⊖, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ὁ βασιλεύς, ῆος, rex.
ἡ ἑστὼς, ῶτος, vestis.
ὁ τιμὼς, ῶντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντ⊖, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ένε⊖, Demosthenes.
ὁ ὄφις, ιος serpens.
ὁ Πάρις, ιδ⊖, Paris.
ὁ & ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος qui verberavit.
ὁ & ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντ⊖, placenta.
ὁ ὀδὼς, όντ⊖, dens.
ὁ πούς, ποδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
ὁ μὺς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδ⊖, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντ⊖, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος, galea.
ὁ γέλως, ωτ⊖, risus.
ἡ αἰδὼς, οος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
ἡ ἔλμυς, νθος, tinea.
ὁ & ἡ μάκαρς, ρτος beatus.
ὁ ὠψ, πος, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος, scala.

Quinque

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ sonentur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur; ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, foeminini & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, Dat. τῷ Δημοσθένει, ι, Acc. τὸν Δημοσθένη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένει, υ, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένει, ε.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, ις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, ις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, ις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, υς, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος, ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ τοῖσι καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας, εἷς καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, *in quibusdam casibus parasyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἑταῖρος, τοῦ ἑταίρους.

Nomina quæ desinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ. εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίναπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὄφεοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίναπι, Gen. τοῦ σινάπεως, Dat. τῷ σινάπει, ι, Acc. τὸ σίναπι, Voc. ὦ σίναπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινάπεε, Gen. & Dat. τοῖν σιναπέοιν, Voc. ὦ σινάπεε.

Plur. Nom. τὰ σινάπεα, σίναπα, Gen. τῶν σινάπεων, Dat. τοῖς σινάπεσι, Acc. τὰ σινάπεα, α, Voc. ὦ σινάπεα, α.

Regula.

Casus Attici accentum habent in Antepenultima quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ὰς, ut ὁ βασιλὰς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλεῖ λῇ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plur. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminations, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ. οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. τοῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητὼ.
Plur. Nom. αἱ λητοὶ. Gen. τῶν λητῶν, Dat. λητοῖς, Acc. τὰς λητὰς, Voc. ὦ λητοὶ.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus, Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum & ρας, generis neutrius: τὸ κρέας caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρως, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κερατὶ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε κέρατε κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν, Voc. ὦ κέρατε κέρατε κέρα.
Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα Gen. τῶν κεράτων κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρα. Voc. ὦ κέρατα κέρατα, κέρα.
Contractio fit tollenda τ, ut κέρας, κεράτος, κέρα

Nomina Anomala quæ contrahuntur, hæc vel

No

'Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σαῖος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 ζιμόεις ζιμοῦς, ζιμόεντος ζιμοῦντος, πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus.

5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδός, à παΐς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τὸν μωσῆ· ὁ μωϋσῆς, τὸν μωϋσῆ. ὁ μωσέως, ὁ μωϋσέως, μωϋσέως

7 ὁ θαλῆς, θαλῆ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδῃ, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστέου, Gen. ὀϊ, ῃ, Dat. ὀΐ, ῷ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur; ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐρινύες ἐρινῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ως, quæ contrahuntur in Nominat. Accus & Voc. plur. in ως, ut βόες boves, βῶς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζως, Acc. μείζονας μείζοας, μείζως, Voc. μείζονα, μείζοα, μείζω.

Nomina Adjectiva quæ contrahuntur, hunc vel

Heteroclita.

Heteroclita ſunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In ſingulari numero generis ſunt maſculini, in plurali neutrius. δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρέτμα, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorſum, τὰ νῶτα, ϛαθμὸς ſtatio, τὰ ϛαθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In ſingulari numero generis fœminini, in plurali neutrius ſunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα· quibus addi poteſt ὁ χὴ ἡ πάτλαξις τὰ πάτλακα.

Quatuor ſingulari numero generis ſunt fœminini, duali verò maſculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ cum compoſitis; ἡ πόλις civitas τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita caſibus.

Aptôta ſunt
- Nomina literarum: ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus, τρόφι pro τρέφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας ſtatua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ ſomnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum eſt, ὦ τὰν ὦ amice vel amici, ab ἔτης.

Diptôta ἄμπω, ἀμφοῖν, οἱ ἐδοῖες, τὼ ἐδοῖε placentæ: ἄπα pro ἄπνα, quædam, Nominat. & Accuſat. plur.

Triptôta

Triptôta ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα· ☞ ἄρνος, ☜ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in δς, ut, ὁ δουλδς baculus, Gen. ☞ δ. Dat. τῷ δ, Acc. ☜ ῶν. Vocativo carent indefinita & interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria. Singulari carent ἄλφιτα, ὀπτήμια, μάγειρος, ἀθῆναι, Θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἦπαρ jecur ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἡμάτος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter decem habet rectos, Δεύς, Βδεύς, Ζηνῶ, Ζεὺν, Ζῆς, Ζεὺς, Δῖς, Δηνῶ, Δεὺν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζηνῶα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κράτας, κράτα, caput: ὁ υἱὸς, ☞ υἷος, υἱέος, ☜ υἷεως, ὁ υἷις, ☜ υἷιος, υἱὸς, filius: ἡ ναῦς, νηὸς, navis, Gen. ναὸς & νηός· μάκαρ, μάκαρος μακάριος, felix: ἡ ἀκτὶς, κὴ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος κὴ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρεος κὴ τὸ δένδρεον, lignum: μάρψυς, μάρψυρ, μάρψυεσς, teſtis: ὁ σκότος, κὴ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, κὴ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ κὴ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρε, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & crasi,

λᾶ⊖· ὁ λᾶος, τ̃ λάε· ὁ λάας, τ̃ λάα· τὸ λᾶος, τῦ λάε⊖· ὁ λάϊς, τ̃ λάΐ⊖· ὁ λᾶς, τ̃ λάος. Μίνως, Μίνω⊖, Μινω, Minos: γέλως, γέλω⌋ος, & γέλω, risus: δόρυ, hasta, δόρυ⊖ & δηρὸς, per Metathesin, & δόερς, δόερ⌋⊖, δόερπι, Poët. δοεί· δᾶερς, δέρα⌋⊖· δόερς, δόρε⊖, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliquapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat pure, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηρεΐδης, Νηρεΐς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ινη vel ώνη, ut* Ἀδρήστος, Ἀδρήστ⌋, Ἀδρασίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κεκροπίων, Πελοπίων, Ατρεΐων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.

Fœm. in Mas. in

ων, μωείων, ſtultulus.
αξ, λίθαξ, lapillulus.
σκος, νεανίσκος, juvenis.
λος, ναυτίλος, nautila.

ις, κρηνὶς, fonticulus.
σκη, παιδίσκη, puellula.
νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in ιον, γνωμίδιον, ſententiola.
πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in

κος, ut μυσικος muſicus, à μῦσα.
ιος ut ὐράνιος, cœleſtis, ab ὐρανός.
νος, ut ανθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος
ωνος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος
ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus. à λίθος.
ος purum, ut πατρώος, paternus, a πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & εις faciunt fœmininum per α, reliqua per η. ut αγιος, αγία, ἄγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur, ὄγδοος, όη, οον octavus

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, πηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina ἑαυτὸς, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in ὺς, εις, ῦς form nt fœmin. per εῖα, εσσα, ῆ neutrum per ὺ, εν, ῦν

ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
ut χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratioſus.
ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Ac πολιὸς, πολλοῦ, πολῦ, Poet. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat πολέι. Plur. Nom. πολέες, Gen. πολέων, D. πολέσι, Ac πολεας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α. neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν. omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου. μεγάλης. μεγάλου, Dat. μεγάλῳ μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
Dual. Nom. & Acc. πάντε. ἄσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.
Plur. Nom πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι πάσαις, πᾶσι, Ac. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ων, εν, ον }

ut { ὁ ἢ ἀληθὴς, ἢ τὸ ἀληθὲς, verus. / ὁ ἢ ἔυχαεις, ἢ τὸ ἔυχαες, gratiosus. / ὁ ἢ ἀδάκρυς, ἢ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis. / ὁ ἢ πολύπους, ἢ τὸ πολύπων, multipes. / ὁ ἢ τέρην, ἢ τὸ τέρεν, tener. / ὁ ἢ εὐδαίμων, ἢ τὸ εὐδαίμον, felix. }

Sic ὁ ἢ τὶς, ἢ τὸ τὶ, aliquis. Gen. τοῦ ἢ τῆ τινὸς, Dat τῷ ἢ τῇ ἢ τῷ τινὶ, Acc. τὸν ἢ τὴν πᾶ ἢ τὸ τὶ, &c. τὶς, τί, τίνος, quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ἢ ἢ τ μάκαρ, felix. ὁ ἢ ἢ τὶ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα unus.

Fœminino, μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν una.

Neutro, ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν, unum.

Eoc̃ modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra dubium.

Plur. οἱ καὶ τρεῖς καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία. tres.

Plur. οἱ καὶ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τέτταρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia πέντε quinq; ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta: τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringinti, πενταχόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt quæ interrogationi πόσος quotus, τὲ respondent; οἱ πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνατος *nonus* δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς *centesimus* διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς *milleſimus*, δισχίλιοστὸς *bis milleſimus*, &c. μυριοστὸς *decies milleſimus* δισμυριοστὸς *vicies milleſimus*, &c. Præterea ſunt nomina *dialia*, quæ *dierum ſpatium* ſignificant, ut τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, &c. id eſt *erumpens aut aliquid agens die* 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.			
ϑ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε			
ιϛ 16.	ιζ 17	ιη 18.	ιϑ 19.	κ 20.	λ 30.	μ			
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 2			
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 8				
ϡ 900.	͵α 1000.								

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutato ς in τερος & ſuperlativum in ταλος.

ut { ἐνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδοξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος *vacuus*: στενὸς, στενότερος, στενότατος, *anguſtus*.

Reliqua adjectiva comparantur per ίστερος &

τατος, sed in ας per ἀντερος & ἀνταστος: in υς sæpe per ιων & ισος, ut

Positivus	Comparativus	Superlativus
σωφρων	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος, modestus.
μέλας	μελάντερος	μελάντατος, niger.
χαρίεις	χαριέστερος	χαριέστατος, gratiosus.
εὐσεβὴς	εὐσεβέστερος	εὐσεβέστατος, religiosus.
ἁπλοῦς	ἁπλούστερος	ἁπλούστατος, simplex.
εὐρὺς	εὐρύτερος & εὐρύων	εὐρύτατος & εὐρύστος, latus.

Comparatio irregularis.

ἀγαθὸς	ἀμείνων, melior ἄρειων βελτίων vel βέλτερος κρείττων vel κρείσσων λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	Optimus. ἄριστος. βέλτιστος. κράτιστος. λῷστος.
καλὸς	κάλλιων φέρτερος	κάλλιστος. φέριστος & φέρτατος.
κακὸς, malus	κακότερος κακίων χείρων χερείων	Pejor: κάκιστος, χείριστος. Pessimus.
μικρὸς, parvus	μικρότερος μείων, minor ἥττων, ἧσσων ἐλάττων, ἐλάσσων	μικρότατος, minimus. ἐλάχιστος.

μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
αἰσχρὸς, αἰσχίων — αἴσχιστος, turpis.
ἐχθρὸς, ἐχθίων — ἔχθιστος, inimicus.
ῥᾴδιος, ῥᾴων — ῥᾷστος, facilis.
πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ιστερος & ιστατος, & nonnulla per ἔστερος & ἔστατος, à positivis in ος.

Comparationum alia regularia, alia irregularia: regularia, ut χρηστὸς χρηστότερος nullo fere excepto.

Λάλος,

Ἀλάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &

Comparantur etiam
- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτ
- Adverbia: Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέραν ultra, πραίτερος, πραίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐῤῥωμωμένος robustus, ἐῤῥωμωμενέστερος, ῥωμωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ ipse.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, νω ερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος ster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ. Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Apo resin, μοῦ, μοι, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ. Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῷν, σφῶϊν, σφοῖν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἑ sui.

Sing. Nom caret, Gen. ἑοῦ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ, Dual. σφωέ, σφέ, σφῷν, σφοῖν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	ὅδε, αὕτη, τοῦτο.
ἕτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
ἑτερος, νωϊτέρα, νωϊτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
vel τεὸς, σὴ, τεὸν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
ωίτερος, σφωϊτέρα, σφωϊτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
vel ὸς, ἑὴ vel ἣ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
ἕτερος, σφέτερα, σφέτερον.	

Sing. Nom. ὅδε, αὕτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Singularem tantum numerum habent

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Singularem et plura-
lem.

Pronomen indefinitum τέτα.

τέτα vel τοῦς, τοῦ τέτος & τέταο, τῷ τέτῳ & τέτᾳ, τὸ τέτα.

τέτα, τῆς τέτος, τῇ τέτῳ, τὴν τέτα.

τέτα, τὼ τέτῳ, τοῖν τέτοιν, τὸ τέτα.

Verbum

Institutio Græcæ

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indicativæ appellantur.

Litera Characteristica est quæ præcedit ω vel α. Sed in πτ, κτ, μν prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ

π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	τέτερφα	Delecto.
β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	λέλειμμαι	Sacrificio.
φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	γέγραμμαι	Scribo.
πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	τέτυμμαι	Verbero.

Secundæ

κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	πέπλεγμαι	Plico.
γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	λέλεγμαι	Dico.
χ βρέχω ξω	ἔβρεξα χα	τέτροχα	τέτριμμαι	Curro.
κτ πήκτω	πέξω	πέπτεχα	πέπηγμαι	Pario.

Tertiæ

τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	ἤνυσμαι	Perficio.
δ ἁρπάδω σω	ἥρπασα κα	ἥρπακα	ἥρπασμαι	Capio.
θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	πέπλησμαι	Impleo.

Quartæ

σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα	πέπλασμαι	Fingo.
π ὀρύπτω σσω &	ὤρυξα κα &	ὤρυχα	ὤρυγμαι	Fodio.
ζ* φράζω ξω	φράσω σα	πέφρακα	πέφραγμαι	Dico.

Quintæ

λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	ἔψαλμαι	Psallo.
μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	νενέμημαι	Distribuo.
ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασμαι	πέφασμαι	Ostendo.
ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	ἔσπαρμαι	Sero.
μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	τέτμημαι	Scindo.

Sexta ω purum, πτω, Fut. πτσω, Præt. τέπτκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & in ασω habent σω & ξω.

In Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, ὁ ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος, Plusquam perfect. ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος, In Passivo additur paulò post Fut. Μετ ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μι, prima singularis deest Cum tertia pluralis exit in σι vel ν, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

τύπτω, τύπτεις, τύπτει· τύπτετον, τύπτέτον· τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι. — *Verbero.*

Unde Imperfectum.

ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε ἐτυπτέτην, ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον. — *Verberabam.*

Futurum primum.

τύψω, τύψεις, τύψει· τύψετον, τύψέτον· τύψομεν, τύψετε τύψουσι. — *Verberabo.*

Unde Aoristus primus.

ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε ἐτύψατον, ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν. — *Verberavi.*

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verbe*
D. τετύφαμον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberave*
D. ἐτετύφειμον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verbe*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Verbe*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Ver*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσ.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberat*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberat*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσ.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberat*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσ.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum εἴθε.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· Utinam Verberarem.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· Verberem.
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· Verberaverim.
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε· Verberaverim.
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· Verberavissem.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· Verberaverim.
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· Verberem.
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* Ionες addunt ante tertiæ personis singularibus, ut τύπτῃ-σι pro τύπτῃ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· Si verberem vel verberarem.
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si Verberavero*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si Verberaverim*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπήσειν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui Verberaverit*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & pluſq. perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυποῦσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Paſſiva.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πειθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φεύσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

Indic.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπειροίμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut.α	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor.β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut.β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut.α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor.β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut.β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat a consonante, tunc enim ε præfigitur imperfecto, pluſquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ῳ Attici præfigunt ω, ut ὁράω, ὤρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω ἤκουον, audiebam: ἐλαύνω, ἤλαυνον, vehebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immut-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξάω, ἰξάον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuria afficio.
  - ω, ὤθω, ὤθον, impello.
- diphthongi
  - αι, εἰκάζω, εἰκαζον, aſſimilo.
  - ἀ, εὐθύω, ἄθυνον, dirigo.
  - ευ, κτύζω, κτυζον, vulnero

Atticè tamen & mutatur in ηυ, *εὔχομαι ηὐχόμην, oro, orabam: &* οἶδω, *ſcio, pluſquam perfectum* ᾠδήκην, *per Syncop.* ᾔδειν, *& Atticè* ᾔδην, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut ἄω, ἄον, ſpiro, ἀΐω, ἄϊον, audio, ἀηδίσθω, ἀήδισθον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκύζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico: quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium, εἴωθα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum: ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio; vel si simplicia nullo sint in usu, ut ἀντιζολῶ supplico, ἠντιζόλουν· ἐμελῶ, ἤμελον, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἤφρονουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo εὐεργετέω εὐηργέτουν, benefacio, nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυσυχέω ἐδυσύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti quam in præterito, ut παραγγέλω, παρήγγελον, perpera audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ πρὸ autem sæpè contrahitur, ut προέχω, πρόκω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo ἀπὸ & ἅπτομαι.

Regu-

Regula.

Æoles ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum

rmatur à esenti, mu- do ulti- m ſylla- m in con- gatione	Prima	ψω.
	Secunda	ξω.
	Tertia	σω.
	Quarta	ωσω cum duplici ω & πτω cum duplici π in ξω, ſed ζω in σω.
	Quinta	λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
	Sexta	σω.

Regula.

Penultima futuri primi ſemper longa, niſi in inta conjugatione, ubi ſemper brevis eſt, vel dendo ſecundam conſonantem, ut τίμαω, τιμῶ, ndo; vel ſecundam vocalem diphthongi, ut φαί-, φανῶ, oſtendo; vel breviando ancipitem, ut, ίνω, κεινῶ, judico.

Diſſyllaba in έω formant futurum in έσω, ut, λέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter ω, ligo, δήσω.

Tria ſunt futura quæ ſpiritum thematis non ſer- nt, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, ro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam adver- ξω, extra: adde θύψω à τύφω, fumum excito.

In poliſyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; ζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, κωμάσδω *pro* κωμάζω, *laſcivio*; *& futura in* σω ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω *&* κλείω, *clau-* κλείσω, κλαξῶ *&* κλασῶ.

Æoles

Æolēs efferunt Futurum in ῶ per σω, ut κόσσω *pro* κόψω *à* κόπτω *concito,* ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, *ut* δύω *inveniam, pro* δύσω *à* δύω: κλείω, *claudam, pro* κλείσω· *&* κέω *seu* καίω, *cubabo, pro* κέσω, *à*

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis cùm certum sit an paulò ante, an multò ante præteri

Aoristus primus formatur à futuro primo tando ω in α, & præponendo augmentum, ut π ἔπυθα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi racteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδ dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ἔβλη ἔβλαψα, cano: ε in ει, ut σπείρω, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ *excluditur,* ἔχεσα, ἔχεα, ἔχευα, *à* χέω, *fundo:* ἔκτασα, *à* κτείνω *aro:* ἔσευα, ἔσσυα, *à* σεύω, *moveo:* ἤλ *ab* ἀλάομαι, *vito:* & ἤκεσα, *ab* ἀκέομαι, *sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Prima φω in φα
- Secunda ξω in χα
- Tertia σω in κα
- Quarta ξω in χα, & σω in κα
- Quinta λῶ, ρῶ, μῶ, νῶ in κα. & μπκα. & νκα
- Sexta σκω in κα

Et repetitur ma consona thematis cum verbum inc à simplici co nante, ut π τέτυφα vel à ta cum liq Sin à duplici tum ε præp tur, ut ζάω ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit

to

em, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ ge-
atur ρ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω præ-
co, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

i verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo im-
abili, idem erit initium præteriti & imperfecti,
κεον, ἤκεκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri
α, ut ϛέλλω, ϛελῶ, mitto, ἔϛαλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in
terito, ut κ]είνω, κ]ενῶ, ἔκ]ακα, interficio: θύω,
ῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω,
ndo, πέφαϛκα· μολύνω, contamino, μεμόλυϛκα.
ϛηγορέω & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etſi à
a cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim &
ώεικα, tantum ſunt in uſu.

Verba incipientia à π]. κ], μν. repetunt primam
ram thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo:
ομαι. commemoro, μέμνημαι· præter κ]είνω,
κα. occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus
ponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω,
κα, ἀλήλεκα, malo: ἐείζω, ἔειϰα, ἐῴϰειϰα, con-
do: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum tri-
ſyllabarum exceſſerit.

i verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει
terito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἶ-
μαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

n verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugati-
Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο,
ρέφω, verto, ἔϛροφα· λέπ]ω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum
ormatur à præterito, mutando α in ειν, & præ-
endo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonan-
ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mu
ω in ον, præponendo augmentum, & servando
racteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis,
si penultima præsentis sit longa positione, pos
consonans abjicitur, ut κάμνω laboro,, ἔκαμ

Vocales præsentis in penultima Aoristi β. ita mutantur.

- ε
- η
- ω
- αι
- αυ

mutantur in α ut
- δέρω, ἔδαρον, excorio.
- λήθω, ἔλαθον, accipio.
- βρώγω, ἔβραγον, comedo.
- καίω, ἔκαον, uro.
- παύω, ἔπαυον, sedo.

- ἐλεγ
- ἔθλι
- ἔφλι

- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut ρω, fero, ἔπαρ
  - Trissyllabis in ε, ut λω, debeo, ὤφει
- ο in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- υ in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκουον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultim gam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, traho, εἷλ pauca trissyllaba, ἐνίγκω, fero, ἤνεγκον · devasto, ἔπαρδον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione turum primum exit in σω, Aoristus secundus in δον, si in ξω, in χον, φράζω, φράσω, dico, ἔφ πάπτω, πάξω, ἔπαγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noc
- καλύπτω, ἐκάλυβον, te
- κρύπτω, ἔκρυβον, absco
- βάπτω, ἔβαφον, tingo,
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio,
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum formatur ab Aoristo secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab activo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

ἐτυπτόμην, ἐτύπτεο, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
ἐτύπτην, ἐτυπτήτην.
ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel verberabor.*
τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundam personam in ει, Θέλομαι βάλει, ὄφομαι ὄψει, οἴομαι οἴει, ἔομαι, ἔει, & falsâ crasi εἶ.*

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. τετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο. *Verb*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox ve*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἐσθον. *bor. vel ja*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται *bera*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberat*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verb*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἐσθον. *ero, v*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *be*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verb*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſq. perf.

S. τέτυφε, τετύφθω *Verb*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus *α*.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verber*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus *β*.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verber*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Adde ſuum ſtatim perſonam imperat. nihilem generibus plurali participiorum ejusdem temporis.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἰδε.

τυπτοίμιλω, τύπτοιο, τύπτοιτο· Utin *Verbera-*
τυπτίμεδον, τύπτοιδον, τυπτοίδλω· *rer.*
τυπτίμεδα, τύπτοιδε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

τετυμμένος εἴλω, εἶης, εἴη· *Verberatus eſſem.*
τετυμμένω, εἶητον, εἰήτλω·
τετυμμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶηϛ.

Aoriſtus α.

τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus ſim*
τυφθείητον, τυφθειήτλω· *vel fucrim.*
τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείηϛ.

Aoriſtus β.

τυπείλω, τυπείης, τυπείη· *Verberatus ſim*
τυπείητον, τυπειήτλω· *vel fuerim.*
τυπείημεν, τυπείητε, τυπείηϛ.

Futurum α.

τυφθησοίμιλω, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
τυφθησοίμεδον, τυφθήσοιδον, σοίδλω·
τυφθησοίμεδα, τυφθήσοιδε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

τυπησοίμιλω, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
τυπησοίμεδον, τυπησοίδον, σοίδλω·
τυπησοίμεδα, τυπησοίδε, τυπησοίντο.

Paulò poſt Futurum.

τετυψοίμιλω, τετύψοιο, τετύψοιτο· *Mox verbe-*
τετυψοίμεδον, τετύψοιδον, τετυψοίδλω· *rabor.*
τετυψοίμεδα, τετύψοιδε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπ]ωμαι, τύπ]ῃ, τύπ]ῃ. *Si verberem*
D. τυπ]ώμεθον, τύπ]εσθον, τύπ]εσθον. *vel*
P. τυπ]ώμεθα, τύπ]εσθε, τύπ]ωνται. *v*

Perf. & pluſq. perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. *vel*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ. *Si verberatus*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον *vel fuerim, vel*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπ]εσθαι.
Perf. & pluſq. τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum α. τυφθήσεσθαι.
Futurum β. τυπήσεσθαι.
Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PA

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου	*Qui verberatur.*
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης	
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου	

Perfectum & pluſquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου	*Verberatus.*
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης	
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου	

Aoriſtus α.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος	*Verberatus.*
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης	
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος	

Aoriſtus β.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος	*Verberatus.*
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης	
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος	

Futurum α.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου	*Verberandus.*
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης	
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου	

Futurum β.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου	*Verberandus.*
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης	
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου	

Paulò poſt Futurum.

ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου	*Mox verberandus.*
ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης	
τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου	

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς

Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					

Inſtitutio Græcæ

Præt.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

D 2

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præt.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρε	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην				ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		σπαρῆναι	σπαρεὶς
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρῶ	σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην			

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην				ἠκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ		

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μεν in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi C addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur a præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima { φα in μμαι μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda { χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia { κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta { χα in γμαι, ut τέτραχα, τέτραγμαι. κα in σμαι, ut πεφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta { κα in μαι ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι· πέφασκα, πέφασμαι.
- Sexta κα in { σμαι, si penultima præteriti sit brevis ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi est longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι κρούω pulso: ἔπαισμαι à παίω, impingo: κεκλεισμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt prat. pass. per σμαι μιαίνω inquino μεμίασμαι φαίνω appareo, πέφασ

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α. ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεσμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectū in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm verò desinit in ται το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυφθον, τετυμμένοι εἰσὶ.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singularis perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante vel το, *ut* ἐφάλθην, ἐφάλατο. *Verùm si tenuis præcedat vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in* ϑ, *ut* τέτυφθον, τετύφατο, πέπεισαι, πεπείθατο, ἐστάλαται, ἐστάλαθε. *Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut* τέθειται, τεθείατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia personæ singularis præteriti mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum } quæ sunt
- ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωμαι, convalui. } sunt
- ἐσώθην à σέσωσαι servatus sum, quod abest
- ἁλώθην ab ἥλωκα, inventus sum } quæ
- ἠφέθην ab εἷμαι, sublatus sum } pauca
- ἐτέθην à τέθειμαι, positus sum } mutat

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι ἐστράφθην· & quæ abjecerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti posito ομ ante αι, ut πέπυσαι, πεπύσομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflectionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis· & Activè sunt interpretanda nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτυκα à τύπω, contabui: σέσηπα à σήπω computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι				τυπεῖσθαι	
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθι	τετυμμένος εἴην	τετύμμενος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Fut. α.	τυφθήσομαι	τυφθήτω	τυφθησοίμην	τυφθήσωμαι	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Aor. α.	ἐτυφθην					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι				λεγεῖσθαι	
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Fut. α.	λεχθήσομαι	λεχθήτω	λεχθησοίμην	λεχθήσωμαι	λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος
Aor. α.	ἐλεχθην					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι				πιθεῖσθαι	
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Fut. α.	πεισθήσομαι	πεισθήτω	πεισθησοίμην	πεισθήσωμαι	πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
Aor. α.	ἐπεισθην					

Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πεῖσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθοῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πέποιθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
Aor. α.	ἐπεισθήμην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. β.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκούσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in μην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo addendo μην, ut τυψα, ἐτυψάμην.
Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ἁλῶ, ἁλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῖ). Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυποῖ). Dual. τυπούμεθον, τυποῖσθον, τυποῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυποῖσθε, τυποῦνται).
Excipe πίομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam: φάγομαι, φάγοι). & Poetica illa, βέομαι, ibo: νέομαι, per crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυμαι à λύω. Nonnulli item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, nascor: γήσω, γέγαα pro γέγηκα· μάω valde impio: μήσω, μέμαα pro μέμηκα, unde participia γεγαὼς & γηὼς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάτω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάντων).

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφθείην, τύφθειο, τύφθοιτο, Dual. τυφθείμεθον, φθεῖτον, τυφθείτην, Plur. τυφθείμεθα, τύφθειτε, τύφ

Regula.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima teriti activi plerunque:

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { ο, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφθαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλεγ αἴρω, ἀρῶ, ἔαρα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præ tum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præpon ε, si verbum incipiat a simplici consonante, vel à muta liquida, ut τέτυφα, ἐτετύφειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes m tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομ
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμ
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπ
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπ
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψά
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπό
Futur. α.	τρέψω	τραφθήσομαι	τρέψομ
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπέ
Paulò post		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Plu.	τέτροφε	τέτραφθι	τέτροφθι
Aus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεποίμην
Plu.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aor. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τραψαίμην
Aor. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Fut. α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τραψοίμην
Fut. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Fut. post.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρεπώμαι
Plu.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Plu.	τετρέφέναι	τετράφθαι	τετράφθαι
Aus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθαι
Aus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Fut. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Fut. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Fut. post.		τετραψεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum	Medi
Præs.& Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμε
Perf.& plus.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετροπώ
Aoristus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμε
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμε
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμε
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμε
Paulò post		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa sive Contracta

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes

{ Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω } Fut. in { ήσω / ήσω / ώσω } præt. in { ...

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ut ἔχω cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, χορέω satio, τελέω perficio, πλέω laboro, &c.

Dissyllaba formant futurum in έσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipe δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω mitto, θεάω specto, κοπάω laboro; item trissyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis non consona: ut περάω transeo, χαράω rideo: & dissyllaba quæ habent λ vel ρ ante ά etiam præcedente consonâ, ut θλάω tundo, ἀράω frango, δράω facio, formant futurum in ά...

itum in αχα. Hæc tamen καίω vel κάω uro, ω vel κλάω, fleo, formant futurum, καύσω &

Exceptiones in tertia conjugatione.

ba in όω, quæ a nomine descendunt, formant n in ώσω præteritum in ωχα per ω, ut à χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωχα, reliqua per ο. trahuntur præsens & imperfectum in indi- in reliquis modis solummodo præsens.

ba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro ο, & præterito Medio.

Exceptio.

in ω impurum post contractionem desinunt in & secunda conjugatione habent Aoristum se-, futurum secundum, & præteritum Medi- δαπέω, δαπῶ, ἔδαπον, δέδαπα, *sono.*

ssyllabis primæ conjugationis, prima singula- na quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦ- nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis e conjugationis omnes personæ contrahun-

Ratio contrahendi.

na conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

ocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit tio tollendo ε.

In secunda conjugatione

el ω vel οι vel υ sequitur α, fit contractio in ω. ævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, ractio in α.

s contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, ς, ὁρᾷς, ὁρᾷ, ὁρᾶν, ὁρᾷν· & *Attici* natur, ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῇς, νῇ, δι-ψῶ, ᾗς, ᾗ, *sitio:* χρῶμαι, χρῇ, χρῆ, utor.

s vertunt in infinitivo ᾶν *in* αῦς, *ut* γελαῖς ᾶν. *Poët*

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut καρηκομῶντες, καρηκομόωντες, à καρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πμάαδς, pro πμᾶδς,

In tertia conjugatione,

Si α vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ι vel ο sequitur ο, fit contractio in ι.

Si diphthongus vel quævis alia vocalis sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χευσόειν, χευσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πιέω, ῶ	ἑεις, εῖς	ἑει, εῖ	ἑε, εῖ			ἑο, οῦ	ἑε, εῖ	ἑι, οῦ
2	ῥοάω, ῶ	ὁεις, ᾷς	ὁει, ᾷ	ὁέ, ᾶ, τον	τον		ὁο, ῶ, μεν	ὁε, ᾶ, τε	ὁι, ῶ, σι
3	χευσόω, ῶ	ὁεις, οῖς	ὁει, οῖ	ὁε, οῦ			ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁι, οῦ

Impertectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐπιέεον, ιν	ἐεες, εις	ἐεε, ει	ἐέε, εῖ			ἐέο, οῦ	ἐέε, εῖ	εον, ιν
2	ἐῤῥόεε, ει	ἐεε, ει	ἐεε, ει	ἐέε, εῖ			ἐέε, εῖ	ἐέε, εῖ	
3	βόαε α	αις, ά, τω		ἀέ, ᾶ, τον					

Sing. Dual. Plural.

1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εες, ει	ἐε, εῖ		ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	εον, ουν
2	βόαε α	αε, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν	
3	χρύσοε, ους	οέ, ού	όε, ῶ	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, οί	

Optativus.

Sing. Dual. Plural.

1	ποιοίμι, οι	έοις, οις	έοι, οι	έοι, οι		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοαοίμι, ῷμι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	την	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3	χρυσοοίμι, οι	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

Sing. Dual. Plural.

1	ποιέω, ω	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ		έω, ω	έῃ, ῇ	έω, ῶ
	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άη, ά, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν.

Participia. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.	Fœm.	Neut.
1	ποιέων, ῶν	ἑοῦσ᾽ ⊙, ᾶσ᾽ ⊙	ποιέσσα, ᾶσα	ἐέσσης, ἑούσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	ἀοῦσ᾽ ⊙, ῶσ᾽ ⊙	βοάσσα, ῶσα	ἀέσσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	ὁοῦσ᾽ ⊙, ᾶσ᾽ ⊙	χρυσόσσα, ᾶσα	οέσσης, ὁούσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	ἑμ, ῆ	ἐε, εῖ	ἐό ὑμεθον	ἐε, εῖ	ἐό ὑ	ἐε, εῖ	ἑον ᾶν
2	βοάε, ῶ, μαι	ἀῃ, ᾷ	ἀε, ᾶ, ται	ἀό ὥμεθον	ἀε, ᾶ, σθον	ἀό ώ, μεθα	ἀε, ᾶ, σθε	ἀον ῶν, ῶ
3	χρυσόο, ῦ	ὁῃ, οῖ	ὁε, ῦ	οό ὑμεθον	ὁε, ῦ	οό ὑ	ὁε, ῦ	ὁον ᾶν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποιέο, ὑ	ἑκ, ὑ	ἐε, εῖ	ἐό ὑ	ἐε εῖ	ἐό ὑ	ἐε εῖ	ἑον ᾶν
						ἀό ώ. μεθα	ἀε ᾶ. σθε	ἀον ῶν. το

1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut

1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	in Baryto-
3	κεχεύσομαι	3	ἐχεύσθην	3	χεύσωθήσομαι	3	κεχεύσωσομαι	nis.

Imperativi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	εέ, εἰ	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	ῥοάω, ῶ	αέ, ά, άτω	άε, ᾶ, άτον	αέ, ά, άτων	άε, ᾶ, άτε	αέ, ά, άτωσαν.
3	χεύσω, οῦ	οέ, ώ	όε, οῦ	οέ, ώ	όε, οῦ	οέ, ώ

Optativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοι οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ώ μην	άοι ῷο,	άοι ῷ, το	ῴμεθον	άοι ῷ, δον	ῴ, δην	αοί ῴ, μεθα	άοι ῷ, δε	άοιν ῷν, το
3	χευσοι, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfect.

E 2

Grammatices.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμεθον	οιῆσθον	οιήσθην	οιήμεθα	οιῆσθε	ῆν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	ῆτο	οήμεθον	οῆσθον	οήσθην	οήμεθα	οῆσθε	ῆν, το.
3	κεχυσοήμην	κεχυσοῆο	ῶτο	ώμεθον	ῶσθον	ώσθην	ώμεθα	ῶσθε	ῶν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆ	ώ	ώμεθα	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	ᾰ́ῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 πεποιῶμαι
2 βεβοῶμαι
3 κεχρυσοῶμαι

πεποιῇ
βεβοῇ
κεχρυσοῇ

πεποιῆται
βεβοῆται
κεχρυσοῆται

ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Participia præs. 1 ποιέσθαι, εῖσθαι? 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι? 3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

Infinitivus.

Participium.

Præsens	1 ποιεόμην, ούμην	μην, μενον.
	2 βοαόμην, ώμην	
	3 χρυσόμην, ούμην	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

	1	2	3
Indic.	ἐποιησάμην	ἐβοησάμην	ἐχρυσωσάμην
Imper.	ποίησαι	βόησαι	χρύσωσαι
Optat.	ποιησαίμην	βοησαίμην	χρυσωσαίμην
Subju.	ποιήσωμαι	βοήσωμαι	χρυσώσωμαι
Infin.	ποιήσασθαι	βοήσασθαι	χρυσωσασθαι
Partic.	ποιησάμενος	βοησάμενος	χρυσωσάμενος

Futurum primum.

	1	2	3
Indic.	ποιήσομαι	βοήσομαι	χρυσώσομαι
Optat.	ποιησοίμην	βοησοίμην	χρυσωσοίμην
Infin.	ποιήσεσθαι	βοήσεσθαι	χρυσώσεσθαι
Partic.	ποιησόμενος	βοησόμενος	χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ prosiliunt è verbis textæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- θέω, τίθημι, pono
- στάω, ἵστημι, statuo
- δόω, δίδωμαι, do
- ζεύγνυω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex:

- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit, vel
  - cùm verbum incipit à ς, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipit à vocali, ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθημι τίθεμμι. Boëti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut περίλειμμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Desinunt Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent & Aoristum secundum; si trissyllaba non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	τίθημι	ν-	ημεν	ετον	τον	μεν	τε	ασι
2	ἵστημι	ης	ημεν	ατον				ᾶσι
3	δίδωμι	ως	ωμεν	οτον				ᾶσι
4	ζεύγνυμι	υς	υμεν	υτον				ῦσι

Im

Imperfectum.

Sing.		Dual.			Plural.	
1	ἐπίθην	ης η	ε			
2	ἵεην	ης η	α	την, την,	μεν, τε, σαν.	
3	ἐδίδων	ως ω	ο			
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ			

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα. Bœotice.

2 ἕσακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵστημι.

3 δέδωκα.

Pluſquam perfect.

2 ἐτεθείκειν, 2 ἑσάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔσασα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

Sing.			Dual.		Plural		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἕην	ἕης	ἕη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἔδων, ἔδων & ὦν a verbo εἶμι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1 πίθεθι	ε			
2 ἵεσθι	α	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
3 δίδοθι	ο			
4 ζεύγνυθι	υ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω

Optativus.

Præsens.

1 πθείλω			
2 ισαίλω, ης, η	ητην, ήτην	ημεν, ητε, ησαν	οῖ
3 διδοίλω			αῖ. ον
			οῖ

Aoristus β.

1 θείλω 2 ισαίλω 3 δοίλω

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 πθῶ, ῆς. ῆ			ῆ
2 ισῶ. ᾷς ᾷ	τον, τον	ῶμεν	τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς. ῷ			ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῆς, θῆ. 2 σω, σῇς, σῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ

Infinitivus.

Præsens.

1 πθέναι. 2 ισάναι. 3 διδόναι. 4 ζδγνῦναι

Aoristus β.

1 θῆναι. 2 σῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præs.			Aor. β.
1 πθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θείς, θεῖσα, θέν.
2 ισὰς	ᾶσα	ᾶν	2 σὰς, σᾶσα, σὰν.
3 διδοὺς	οῦσα	οὺν	3 δοὺς, δοῦσα, δοὺν.
4 ζδσγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθεμαι		
2 ισαμαι		
3 διδομαι σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε,
4 ζδσγυμαι		

Imp

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plural.
ἵημι ἵσαμαι ἵεμαι ἵζδ ζνυμαι	σο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

τέθειμαι.	2 ἕσαμαι.	3 ἕσμαι.

Pluſq. perf.

ἐτεθείμην.	2 ἐσάμην.	3 ἐσέσμην.

Aor. α.

ἐτέθην.	2 ἐσάθην.	3 ἐσθάθην.

Futurum α.

τεθήσομαι.	2 σαθήσομαι.	3 σεθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

τεθέσομαι.	2 ἑσάσομαι.	3 σεσθόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
θέσο ἵσασο δίδοσο ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων,	σθε, σθωζ.

Perf. & pluſq. σέσοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το,	σθον, σθην, σθων,	μεθα σθε, ντο.
3 δεδείμην	οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πείθω	ῆ, ῇ		
2 ἵστωμαι, φῶ	ᾶς, ᾷς	ώμεθον, ᾶτον, ᾶτον	μεθα, ᾶτε, νται.
3 δίδωμι	ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 πεπείθω	ῆς, ῇς	ῆτον,	ῆτε,
2 ἑστωμαι, φῶ	ᾶς, ᾷς	ώμεθον, ᾶτον, ᾶτον	ώμεθα, ᾶτε, ὦσι
3 δεδίδωμι,	ῷ, ῶ	ῶτον,	ῶτε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 πείθειν	1 πείθων	νη, νον.
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3 δίδοναι	3 δίδωμι	
4 ζεύγνυναι	4 ζεύγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐπειθάμην.	2 ἐστησάμην.	3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπόμην		
2 ἐστάμην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδόμην		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πού		
2 στάν, σο, σθω,	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δόν		

In Optativo.

Aoriſtus β.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	θεῖ		
2	σαί, μλω, σαῖ, ο, το,		μῶδον, θον, θλω,	μῶθα, θε, νῶο.
3	δοί	οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	δῶ	ῆ, ῇ,		
2	σῶ, μαι, ᾷ, ᾷς θ.		ὡμῶδον, θον, θον,	ὡμῶθα, θε, ὦν θ.
3	δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo. Participia.

	Aor. β.		Aor. β.
1	θε	1	θέ
2	σά, θς	2	σά, μθω, μένη, μθον.
3	δό	3	δῶ

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθεις: ἐδίδοον, ἐδίδουν: Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδα, pro τίθεθι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην: ſed ἵστην, ἔστην,

ἔσην, quod, ut præteritum ἔσαν (quod & ἔσαα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 6. ut σβῆμι, ἔσβω, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

Sing.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐσὸν, ἐσὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
ἐμμὶ D. ἔμ, ἔσι A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔα
ἦμι Æ. ἐσὶ P.		ἐμὲν P. ἔμ
		εἰμὲν P. ἐντὶ

Imp. ἦν, ἦς, ἦ, ἦν, Att. | ἦτον, ἤτὴν | ἦμεν, ἦτε
ἔα I. ἦδα Æ. | ἦστον, ἤστην | ἦμες D.
ἦ A. ἔηδα P. | Pleon. | Pleon. | Syst.
ἦα P. ἦε P. ἦς P. | ἔτον, ἔτὴν | ἔα
ἔην P. ἔης P. ἔην P. | Syst. | Syst. | P
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P. | ἔσον, ἔσην | ἦν Sy
ἔον P. ἔες I. ἦς D. | Poet. | ἔα
εἶν P. εἶς P. ἔη P. | | P
ἤην A. ἔες I. ἤην P. | |

Pluſq ἤμλν, ἦσο, ἦτο ἤμθον, ἦδον, ἤδην ‖ ἤμθα, ἦδε,
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε) ἐσομθον, ἔσεδον, ἔδον ‖ ὁμθα, ἔδε,
ἔσομαι P. ἔσῃ P. ἔσε) P. ἔσον)
ἐσέμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.
ἐσεδμαι D. ἔσῃ D. ἔσεῖ) D.
ἔσεαι I. ἐσεῖ) P.
ἔσεσαι P.

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ‖ ἔσον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔσ
ἔσθι P. ἔσυ, ἔστω P.
εἶ Crat. Po. ἤτω D. Au
Op

Optativus.

ſ. εἶην, εἶης, εἶη	εἶηſον, εἰήτην	εἶημεν, εἶηſε, εἶηϛ.
ἕοιμι, ἕοις, ἕοι. P.		εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
ε. ἐσοίμην, ἕσοιο, ἐσοίſο, ‖ &c.		

Subjunct. Præſ. ἐὰν

ῆς, ῇ,	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι,
P. εἴης P. εἴη, P.	εἴηſον, P. &c.	εἶωμεν P εἶηſε P. εἶωσι A. I.
ν I. ἐῇς I. ἔῃ I.	ἔηſον I. &c.	εἶωμεν ſyſt εἴωσι P.
ῇσθα Æ. ἦσι I.		ἔωμεν I. ἔηſε I.
ἔῃσι I.		ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

ſ. εἶ) Comp. Fut ἔσεσθϛ. Præſ. ὤν, ἔσα, ὄν. F. ἐσόμενϑ.

ἔμεν I.	ἐὼν I	ἐοῦσα I. ἐὸν I ἐσόμενϑ P.
ἦμεν & ἦμες D.	εἶς Æ.	ἔασι D. εἶσι Æ.
ἔμεναι A.		ἔν Æ.
ἐμμεναι Æ.		
εἰμεναι P.		

Εἶμι Eo & Ibo.

ræſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες D. ἴασι I.

mper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτω ‖ ἴμεν, ἴτε, ἰέϛ.
ἦον, ἧες, ἧε P. ἴμες D. ἴεϛ P.

erf. εἶκα.

luſq. εἴκειν & ἤκειν Att. Aoriſt. α εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual εἰσάτην & εἰσάτων, Att. ἷϛ, 3 Plural. i de verò ἦϛ & ἧϛ, Poët.

erf. med εἶα. εἶας. εἶε εἴαλον, εἴαλον ‖ εἴαμεν, εἴαſε, εἶαν.
ἦα, ἦας, ἦε. &
ἧα, ἧας ἧε. I.

luſq ἧειν, ἧεις, ἧει ‖ ἧειſον, ἡείτην ‖ ἧειμεν, ἧειſε ἧειϛ.
ἧεα I. ἦεν, ἦτην, ἧεϛ, Att.

or. C. ἶον, ἶες, ἶε ‖ ἶεſον, ἰέτην ‖ ἶεμεν, ἶſε, ἶον.
ἧιον.

ut. α εἶσομαι.

Imperativus.

Præs. Ἰᾶθι vel ἔα, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἶτε, ἴτωσαν.
Aor. β. ἶε, & Cras. ἔς solummodo in compositis, ut ἔξες exi, transi. Optativus & Subjunctivus non in usu.

Infinitivus.

Ιναι vel ἔμεν & ἰέναι in compositis.
Ἰμὶν I. Ἰμῆναι D. A.
Ἰεμὶν I. Ἰέμῆναι A. & D.
Ἰημι, Vado eadem plane ratione declinatur. Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ‖ ἵεμεν, ἵετον, ἵετον, ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι ἱέασι ἰάσι
Imper. Ἵει, ἵητω, ἵη. ‖ ἵετον, ἵέτων. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱέντων.
Ἰεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. dicitur etiam ἔωκα, Attic.
Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε, dicitur etiam ἔηκα, Att.
Aor. ϛ. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἰεθι, ἕτω. Aor. ϛ. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ἰείλν, ἰείης, ἰείη. Aoriſt. ϛ. εἵλν, εἵης,

Subjunctivus.

Præs. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἷκω, εἷκῃς, εἷκῃ. Aoriſt. ϛ, ὦ, ἧ, ἕω, ἕῃς, ἕῃ,
P. εἷω, εἷῃς,

Infinitivus.

ſ. Ἰέναι.	Perf. ἑἑκέναι.	Aor 2. εἶναι.
Ἰέμεναι D.		ἕμμαι A. D.
Ἰέμεν I.		ἕμεν I.

Participium.

ſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἱκὼς, υῖα, ὸς. Aor. 2. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

ſ. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.

perf. Ἑέμαι, ἵεσο, ἵεται. Aor. α. ἔθην & εἰθην.

f. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται· εἵμεθον, εἶσθον, σθον· εἵμεθα, εἶσθε, εἷνται.

ἔμην, A. ἕωμαι, A.

ſq. ἵεμαι, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* ἵεσο, ἑέσθω.

Infinit. ἔσθαι. ‖ Aor. α. ἑθῆναι & εἰθῆναι. ‖ P. A. α ἑθεὶς.

Vox Media.

or. α. Ηκάμην, ἧκα, ἵκαμαι. Aor. 2. Εμην, ἕσο, ἕο & ἕ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

ſ. Εσο, ἔσθω &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.

ἕο, I.

ἕ, A.

Subjunctivus.

ſ. Εὰν, ὦμαι, ᾖ, ᾖται.

Infinitivus. *Participium.*

Aor. β. ἔσθαι. Aor. 2. ἕμενος.

Ἵημι. Concupiſco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quòd formet Aor. α. ἧσα non ἧκα.

Ημαι Sedeo.

ſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, σθον. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

ἕαται, I.

ἧαται & εἵαται, P.

perf. Ημαι, ἧσο, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθω. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

P. ἧσο. ἕαται, Ion.

ἧαται & εἵαται, P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμε

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθή
κάθησαι I. καθῆτο & κα
κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω, Ion. κάθησο & κάθεο Systol. Att. κ

Κεῖμαι jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον, ‖ μεθα, σθε, κ
κέαται. I. κεῖ

Imper. ἐκείμην, ἔκησο, ἔκηστο. Fut κείσομαι, σ
3 Plur. κέατο I. κείσομαι & κεισεῦμα
κιατο P.

Indicativus.

Ἴσημι. Scio.

Præs ἴσημι, ἴσης, ἴσησι | ἴσατον, ἴσατον | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσ
ἴσμαι D. ἴσαται D. | ἴστον Sync | ἴσμεν Sync ἴδ
Imper. ἴσθι, ἴστω, ἴστω ἴσατον, ἰσάτων | ἴσατε, ἰσάντ
ἴσαμεν, ἴσατε, ἰ
ἴσ Sy

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω ‖ ἴσατον, ἰσάτων ‖ ἴσατε, ἰσάντ
ἴστι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Syn

Participium ἴσας, ἴσασα,

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἰσάμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίσαμαι. σαι,
ὀπίσῃ A. ὀπίσα

Imper. ἰσάμην, ἴσασο, ἴσατο, Comp ὀπισάμην, ὀπίσασο.
ὠπισάμην A. ὀπίσατο I. & ὀπίσα

Imperati

Imperativum.

Ἴσασον, Compositum, ὄπίσασον, ὄπίσαο, Io. ὄπίσω, Att.

Infinitivum. *Partic.*

Ἴσασθαι, Compositum, ὄπίσασθαι. ἐπισάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab ἕω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕασαι, P. εἶται & εἶσται, Tertia p. εἶαται.

Particip. εἵμενος.

Pluſq. Εἵμην, εἶσο & ἕσο, εἶτο & εἷστο & ἕστο, Tertia pl. εἷατο.

Aor. a. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

P. ἕασα, ἕασας, ἕασε.

Infinitivum. Εἷσαι & ἕασαι, quod etiam eſt collocare.

Aor. a. me. Εἱσάμην & ἑασάμην, & ἐπισαμην, par. Ἐπισάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativum.*

Præſens, Φημὶ, φὴς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Φαμὶ D. φατὶ D.		φαντὶ & φατὶ D.
Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, τὴν,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. 6. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, φῆσθα Æ.	ἔφητον, τὴν,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν & φὰν B.

Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ, P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. a. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι Φάσω, φασεῖς, φασεῖ. D.

Optativum.

Præſens Φαίην. Aoriſt. a. φήσαιμι. Futur. a. φήσειμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι. nam φᾶναι. eſt apparuiſſe.

Participium. φᾶς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præſens Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut πόησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - ις, πίστις, fides.
    - υς, ὀρχηστὺς, ars saltandi.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τριος, χόρεια, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τηριον, διδακτήριον, Minervæ. Adverbia positionis in έος, ut γραπτέος, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ις, τομὶς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & πρέπει convenit, ἀνῆκε & πρεπῆκε convenit.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε pl
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε

init. Infin. δεῖν, oportere. Particip. Δέον quod oportet. Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει, sufficiet. A 1 ἀπέχρησε suffecit. Inf ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, συνέχ) accidit, εἱμαρ) & πέφω) in fatis est, à πεφατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cùm immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, στέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· ἔθω, ut τελέθω· ύθω ut μινύθω· ῦθω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

In εῖνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σθεννύω στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt præcedente ι diphthongo, ut αἴσσω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in εἰω, derivata a præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελεῖω, πλέιων· γαμέω, γαμῶ, γαμῶσω, γαμῶσείω· a θρέω, θρέψω, θρεψείω· ὄπω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμῶσω, πολεμῶσείω· quæ appetentiã connotant edere, cernere, cupio nuptum, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt in contracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐψέω, ἐψῶ, ἔψω, quæ a circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mut
runt in ι: ut μύω, μίμνω, ἔμμενον · τέκω, τίκτω · ἐνέπω, ἐν
σπω· γίνομαι, γίγνομαι. At. ἔπω, ἔσπω; ἕσπομαι, ἕσπομαι, ε n
mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπεσθε
σπέσθω pro ἕσπεσθω, σπώμεθα & pro ἐσπόμεθα &.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἀγάσθην
aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. ἤγαγον, Att: ἤγαγον.

Sicco Ἄζω, aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.

Frango Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusit. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα, præ εἰρηκα ab εἴρω.

Cano Ἄδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ἦσα. Ἀδω placeo præt. m ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inu

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθέσομαι inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω. ἀλεξῶ inu

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum re plicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρσα, aor. 2. ἦ præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλ ἥλω, & ἑάλων, Attic. ab ἅλόω, ἁλῶ, ἅλ unde participium ὁ ἁλὺς, τὸ ἁλόν] &.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀ λωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Ja

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην,

Lego Αναγινώσκω, Imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2 ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀναγνωμι, inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἦμαι, inusitato

Admoneo Αναμιμνήσκω fut. ἀναμνήσω aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt ἀπόλωκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Attice ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρεσκομαι fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω fut. ἀπίξω

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξανω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.

Tristor Αχω, præt. ἄηχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην à βῆμι, inusit.

Germino Βλαστάνω fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Duco ux-orem — Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno — Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med ἐγεινάμην.

Lætor. — Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco — Γηράσκω, fut. γηράσω a γηράω, γηρῶ.

Fio, fum — Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr γεγένημαι aor 1. med ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην à γένομαι, inusit. p. med γέγονα a γείνω γε

Cognosco — Γινώσκω ἐγίνωσκον. fut. γνώσομαι aor. 1. ἔγνωσα præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, a γνόω & γνῶμι unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pr γέγνωσα, per Metaph Eustath.

Vigilo — Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα pluisquam perf. ἐγρηγορειν.

Δ

Scio — Δαίω, fut. δαήσω à δαέω, præt. med. δέδη aor. 2. ἐδαην.

Divido — Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, pr δέδασμαι, & δέδαιμαι, aor. 2. ἐδάην.

Mordeo — Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον à δήκ

Oportet — Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, imperf ἔδει vel δει, Infin. δεῖν.

Timeo — Δείδω, fut. δείσω præt. δέδοικα, med. δέδοικα, nicè δέδια, plusq. ἐδεδίειν, imperat. δέδι ab inusitato δέδιμι.

Rogo — Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. ἐδεήθην à δέομαι, δεκμαι.

Suscipio — Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. med. ἐδεξάμην.

Ligo — Δέω, δήσω δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέ μαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo — Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à δίδαχω, aor ἐδίδαξα.

Aufugio — Διδράσκω & διαδιδράσκω, a. 1. δίδρα & ἀπέδ

Exilium — Δοκέω, ῶ. fut δόξω a δοκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδοκημαι à δοκέω, δοκήσω.

Fa

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυίω & δύω & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν unde καὶ ἐδύσω & ἀνέδυν.

Possum Δύναμαι, δύνασαι & δυνῇ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt pass δεδύνημαι, Aor. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην seu ἠδυνήθην à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον à θέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδίω, præt ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.

Solitus fu Ἔθω, præt. med ἔωθα pro εἴθα per pleonasm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω ab ἐγχύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν. aor 2. εἶδον poet. ἴδον, ne g. præt. infin εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαύνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt ἤλακα At ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα. perf. paſſ ἤλαμαι, At ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἔρχομαι vel ἐλεύθω, inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2. ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε. per syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, perf. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt. med. ἔρεγα & ἔοργα, pluſq. ἐόργειν.

Facio Ἔρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Lico Ἐρέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω. perf. εἴρηκα,

pass. εἴρημαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, imperfectum act. εἶρον.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Εμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα & ἔμμορα.

Incendo Εμπιμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶμαι, pluſq. ἤειν.

Speravi Ελπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Ερρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Ευρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἔυρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Εχω, fut. ἕξω, & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut ζεύξω à ζεύγω, præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. Ζήσω, ter. 1. Sing. Ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor. Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα. Att. ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα, θνάω, θνῶ, Ion. τέθναμα, Bœot. τέθνεικα & τέθνειμα, ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I.

venio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor 2. ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἶγμαι.

eo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

lo Ἵημαι, fut. ἥσομαι, præt. πέπαμαι, aor. 2. ἕσ∫ην ab ἵσ∫ημι, med. ἐσ∫άμην & ἐσ∫όμην, Infin. σ∫άσθαι & σ∫έσθαι, partic. σ∫άμενος.

ndum Ιτέον, & Pleonasmo ἰτ∫έον ab εἶμι, vado, præt. act. essem εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablativo ἰτέον.

K

deo Καθέζω, καθεζομαι, fut 2. καθεδοῦμαι.

deo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

emitto Καθίημαι. aor. 1. κάθηκα.

rgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

oco Καλέω, fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

aboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

ondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

lifceo Κεραννύω & κιράννυμι, fut. κερῶ, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα. Infin. κεκρᾶσθαι, per Sync.

langor Κλάζω, fut. κλάγξω à κλάγ∫ω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλα∫κα. aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

leo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω & κλαιήσω à κλαιέω, inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

udio Κλύω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλυθι, particip. κλὺς, κλυὼτος.

aturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

lamo Κράζω, fut κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med κέκραγα.

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, perf κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καθαδαρθάνω, fut. καθαδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον à καθαδάρθω.

Abscondo Κρυπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρας Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι à κληρόω, ῶ, pass. med. λέλογκα, quasi à λέγκω, præt. act. λέλη Att. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λή

Capio Λαμβάνω, fut λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλη θα, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι à μαχεομαι, inusit. aor med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω a μέλει, aor. 2. ἔμελον, med. μέμηλα. poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω plusquam ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect μεμάω à μάω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην μίγω, inusitato.

Abstergo. Μοργνύω, fut. μόξω.

N

Νέω, fut. νήσω.

Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.

Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδα, & Atticè ὄδωδα.

Οἴχομαι, fut οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.

Οἶομαι & οἴμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην. Imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Ομνύω & ὄμνυμι & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα. Atticè ὀμώμοκα.

Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Οφείλω, fut. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφλον, Sync. ὦφλον.

Ονόω, fut. ὀνόσω.

Ολόω sive ὄλλυμι, perf. med. ὤλα Atticè ὄλωλα, aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.

Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Πάσκω, fut. πίσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.

Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερσα.

Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπλον & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπλόμην, ἐπέλη & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλη & ἔπλεο, aor. ἔπλα, eras tertia persona ἐπέλεσο. Sync. ἔπλεσ, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.

Πλαννύω, fut. πλανύσω, præt. πεπλάνυκα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde pass. præt. πέπλαμαι πεπάω inusit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo Poët. πίπτω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. 2. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πόσω, præt. πέπωκα, pass. πέπωμαι, à πόω, πῶμι, inusitato aor. 2. ἔ

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab ant. πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cùm ad corpus, πλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πρᾶξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1 med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. pass. ἐῤῥύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med ἔῤῥωγα, aor. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imp. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβήσω, aor 2. pass. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, pass. σεύομαι, præt. σέσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Σπίνδω, fut. σπείσω, a σπείδω, inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Στύζω & στυλάζω, fut. στύξω & στυλάξω.

Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Σπίζω fut. σπίξω.

Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, a στορέω.

Σβωννύω & στρώνυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω à σχῆμι.

T

Ταπύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήσω, aor. 2. ἔταμον.

Τυγχάνω, aor. 2. ἔτυχον.

Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Τίκτω, fut. τέξω. aor. 2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρωκα à τρώω, ῶ.

Τιτράω, fut. τρήσω, à τράω.

Τλάω, fut. τλήσω, aor 2. ἔτλην à τλῆμι.

Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθραφα, pass. τέθραμμαι, aor 2. ἐτράφην.

Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Τρέω, fut. τρέσω.

Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον à φάγω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι a τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Y

Υω, fut. ὕσω, aor. 1. ὗσα.

Ὑπέχω, fut. ὑποξέω præt. ὑπόσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Ὑποκρίνομαι, fut. ὑποκρινοῦμαι, præt. ὑπόκριμαι, aor. 2. ὑπεκρινάμην.

Ὑπνάω, fut. ὑπνάσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω, ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, a
ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξομαι, præt. med. πέ
aor. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2.
Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω. ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt.
κα, aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθην à
μι, participium φθὰς.
Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2. ἔφυν à

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχά
Sævio Χαλεπαίνω, fut χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπη
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, a
ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα. Infinit.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pa
χρωσμαι.
Fundo Χώω à χόω, fut. χώσω.
Obruo Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χώω, inu
aggere

Ω

Pello Ωθῶ & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1.
præt. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώ
Attice, unde ἐωνημὼς ☉.
Cõcitavi Ωρσα, ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aoriſt. 1. ὦρσα,
Sync. ὦρσα vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æoli

A D

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in ϛι, ut ἑλληνιϛὶ Græcè, ῥωμαϊϛὶ Latinè; ων in δον, ut κυνηδὸν caninè; in λω, ut κρύβδην secretò; ην, ut παντελῶς, omninò, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως· ut τῶν ἀληθῶν ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum: θεν, θε de loco, θι, φι, χῶ, χῇ, in loco; ut οὐρανόνδε, ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; παντοθι, παντα χῶ, παντα χῇ, ubiq; ubivis; θι, θεν, θεῖ, ἀγα, βει δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δηλος manifestus, ἀεὶδηλος vel ἐεὶδηλος valdè manifestus: ν & ϛ in cōpositione privant; δυ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάεις ingratus, ἄχαεις ingratus, πάντες, omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; τε & τι, que, ἠδὲ, poëticè, atque, τε μέντοι, atque, τε μὴν τε, quinetiam, καίπερ τε, atque adeò, τε δὲ αὖ, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἢν, ἤν, κε ϛι, ὅφρ, εἰδὲ, εἰδ' ὅφρ, siquidem; ἐπεί περ, ἐπειδὴ, ἐπειδή περ, ἐπειδήπερ, ἐπειή, si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γὰρ si saltem, εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι, sane, sed; μέντοι πε, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέπε, δέτι, autem; δὲ, δή, porrò, autem.

Adversativæ: καίπερ, εἰ μὴ, κἠν, κἤν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ ἤν, at enim, sed tamen, atqui, at verò: καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ : ἢ, ἤτοι, ἤτε, vel, aut, sive.

Causales : γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γ
γάρ τε, γὰρ δήτε, nam, enim, etenim : ἀ γὰρ ἀλλὰ, enim
ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod : ἐ
postquam : ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëtice, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ : ἄν, ἄρα, τοιγὰρ, τοιγάρτοι
γάρτοιν, ἄκην, τοίνυν, καὶ δή, τἄνεκα poëticè, quare,
igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ : ut ἆρα, num ? μῶν, nunquid?

Potentiales : ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent
θεν, νυ, τε, τοι, φο, πω, αρ, κᾶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

Monosyllabæ sex:
- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
- εἰς, & Atticè ες, *ad, in.*
- ἐκ } ante consonam, ἐξ } ante vocalem.
- σὺν, *cum.*
- πρὸ, *ante.*
- πρός, *ad, à, coram.*

Disyllabæ duodecim:
- ἀνὰ, *per.*
- κατὰ, *secundum, contrà.*
- διὰ, *propter, per.*
- μετὰ, *cum, post.*
- παρὰ, *à, apud, contra.*
- ἀντὶ, *pro.*
- ἐπὶ, *in, super, propter, ad*
- περὶ, *de, circa.*
- ἀμφὶ, *de, circum.*
- ἀπὸ, *à, vel sub.*
- ὑπὸ, *sub.*
- ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut, Πολλάκις τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κἀπὸ καιρὸν ἔπος, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ πάντα πείθεται, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν φιλοῖν, *ex utriusque filiis, Isoc.* δυοῖν ποιεῖν καιροῖν λέγειν, *duo loquendi tempora constituere.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἔστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμῳ γυνὴ, *Ornata mulier:* Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia sæpè communiter accipiuntur: ut, ποινὰ ἀδικίας ἐπίλοιπος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: μάγος τέχνη, *ars magica*: ἡ ἑλλάδα φωνὴν ἔμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum antecedente concordat genere, numero & persona: ut χάριν οἶδα τῷ πατρὶ ᾧ με ἐτίμησε, *gratias ago patri honore quo me honoravit.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu enuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς · εἰς Ἅιδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον · & per defectum vocis, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut ἀναιδείας, *O impudentissime.*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ παλαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπότατα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, dimensionem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*: ἀπειρόκαλος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & neutralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cum exponuntur per *quam* ge-

vum adsciscunt: ut περιεργασμοσύνης οὐδὲν κερδαλεώτερον ἄλλο, *nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut ἔξοχος, πάντων, *præcipuus omnium*: Δῖα θεάων, *Diva Dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*: ἐναντίος νόμῳ, *adversus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut σύνοικος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur χώρᾳ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς πάντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut πατὴρ μοῦ pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum; ut ταῦτά τοι, ταὐτ' ἄρα, *proinde*; τούτῳ, *hoc pacto*; τουτῳ τοι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva πυσχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, ἔω: item verba vocandi passiva, & verba gestûs uniùs; nominativû expetunt: ut Κακῶν ὀπίσω καλύμματ' ἐστὶν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo πυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo, ut, Σωκράτης πυγχάνων ὢν σοφὸς. *Socrates est sapiens.* Sin participium subauditur, omittitur ὤν: ut. Σωκράτης πυγχάνει ἀμπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. Κροῖσός ὅτι τῶν πλουσίων, ὁ πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi desinendi, appetendi, amandi, recordandi participandi, admirandi, accusandi parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα. *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum aut bonis, ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significa-

tionem habentia: ut Νεκρὸν ἰᾶσθαι καὶ γέροντα θάπτειν, ταὐτὸν ὄφλειν, *Mortuum curare & senem tradere, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ὑπολείπει μοι καὶ με τόδε *hoc mihi deest*: ἄρχει τῆς πόλεως τῇ πόλει, *præest civitati*: λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*: προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, ut, ὁ τὰς ὑπὸ οἴνου διαφθείρας, *vas à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηκά μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut τύπτομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut, Μαίνῃ τὰ πεδία τῷ ἀρχῷ, quia dicimus. Μαίνῃ τὰ πεδία τῷ ἀρχῷ, *stulta imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivum habent constructionem, ut, ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: sic τελῶ censeor, ἀναλαμβάνω, recipior, ἀναμάττω, reflectior, ῥίπτω, jactor, συνάπτω, connector, ἀσκῶ, exerceor, κρύπτω, occultor.

IMPERSONALIA.

Impersonalia
- Genitivum, δεῖ, δῆ, χρὴ, ὄρνυ est.
- Genitivum & Dativum, δοκῶ, μέλει, προσήκει, χρὴ, διαφέρει, μάτεστι ἐνδέχεται, fieri potest.
- Dativum δοκῶ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει χρὴ ἔοικε.
- Accusativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, oportet.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo vel sine articulo; ut λέγων ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ παιδεύειν, *in studendo*, πρὸς τὸ πρὸς θεὸν εὔχεσθαι, *ad orandum* vel *oratu*, πιστεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum, vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut πίζω δ' εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*: οὐ παύσομαι γεγράφων, *non cessabo scribere*. μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in { Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*. Demonstrando, ut, ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero. Distinguendo, ut, κύων ὁ οὐρανὸς, οὐχ ὁ γῆ, *canis ille cœlestis non terrestris*. *Diogen.*

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*: φρονεῖν, *sapientiæ*: ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit adjectivum, ut τὰ ἔξω, *externa*: οἱ πέλας, *vicini*: τῷ πλησίον, *vicino*.

An

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes.* οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici.* οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis,* οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici.*

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimũ.*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *faculiates matris;* τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis.*

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *biboni, illi mali*

Item adverbialiter: ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim.*

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τυχικὰς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio ἄνθρωπος,* τὸ γυνὴ, *hæc vox γυνὴ.*

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque;* ἔτεσιν ἕξ, ὅλῳ ἔτει, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo,* Ἀθηνήσι, *Athenas.*
- in χῦ & χῆ, ut παντα χῦ, *ubique,* πανταχῆ, *ubivis.*
- in δε, τε & ζε pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum,* οὐρανόσε, *in cœlum* Ἀθήναζε, *Athenas.*
- in δεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo.*

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμῦ, gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent, ut, μὰ Δία *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, τ̃ πύχης pro ὦ τ̃ πύχης, *O fortunam.*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὐπω ante consonantes, οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. imperfect. ὤφειλον seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὄφελον, sive ὀφέλον. sequente Infinitivo, ut, Ἦλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθ. *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπότ᾽ Optativo gaudet.

Regula

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut. ἰδία, *privatè* δημοσία, *publicè*; sic ἀρχῆ & τ̃ ἀρχῆ, *in principio*, vel *prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅπως, ὅταν, ὁπότ᾽ ἄν, κἂν & ἂν pro *licet*: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic λέγω, καλὸν.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Οὗ, *ob quòd, propter quòd*, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε, Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Εἰ, præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi, cùm accipitur { λογικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. / Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ. } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo ἐν οἴκου, subaudi, οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀποροῥῥήτου πράγματα, *ex arcano negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quòd ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut, συμβάλλω, *conjicio*.

Περὶ

Περὶ cum genitivo *à*, ut περὶ Θεοῦ, *officium*: ὁ φιλόσοφος, *non est Philosophi*: *coram* περὶ ἐμοῦ. *jurandi* quoq; est nota, ut περὶ χαίρων, *per gratiam*.

Cum accusativo *ad*; ut περὶ γυμνάσιον, *ad scholam* & *advertùm*, ut περὶ Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut περισκαλῶ, *adv*

Πρὸ *antè*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præ*

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου *à Domino excellentiam* παρὰ πάντων πρέπει, *omnes excellit*. *Contrarium* παρὰ λόγον, *contra rationem*.

Dativo juncta *propè* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεγ

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε, *immor tionẽ in aliqua re* παρὰ τὰ μαθηματικά *in studiis a thematicis*: item *præter* παρὰ πρέπον, *præter decor*

Composita *minuit*: παράτυπος ῥήτωρ, *malæ mone* i.e. *adulterinus orator*. significat & *comparationem* παραβάλλω *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος *iniquus*. *Et propè* παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν *per exercitum*. Sed Poeticè cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀναδέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *prop timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαιρῶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χειστάνων, *tra Christianos*; *de* ut, κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*; in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*; *præ* ut κατὰ χειρῶν *præ manibus*; *supra* ut κατὰ πέτρων, *supra Petrum*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ νόμον, *ad exemp* γρο, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Co

Composita *deorsim* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*, dativo Poetice *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos.* Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*: περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo ex, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compositum *circum* significat, ut περιπατέω, *circumbulo*: item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*: περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut ἐπὶ γλώττης, *in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*: *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me.*

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*: item *serò*, ut ἐπιμυθέομαι, *post fatum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων *de astris.*

Cum dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ cum genitivo à, ut, ἀπὸ τ῀ κεφαλῆς, à capite ἀφ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ἐκτείνω, *extendo. Contra significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor. Exemplū etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut, ὑπὸ κόπου, *sub fine*; *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leonina simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *diminutionem notat*, ut, ὑποπίνω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*: ut, ὑπόχρυσος, *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut, ὑπὲρ πάντων, *pro omnibus*; *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut, ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut, ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut, ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut, ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut, εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verbi, ut ἔξεστι pro ἔξεστι, *licet*: ἔνι pro ἔνεστι, *inest, adest*: πάρα pro πάρεστι *supra modum superest*: sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut, κατὰ γαῖα κάλυψε pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi; ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut. σιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima. μισανθρώπης

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita cum nomine à præterito verbi, &c. Sed composita à κτείνω & τίτω si activa capiuntur, recuunt penultimam, παιδοκτόνος, puericida: passivè antepenultimam, ut, παιδόκτονος, puer occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέ ετω, ποιείτω

Αι & οι. diphthongi in fine dictionis, in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι *domi excipitur: nam* οἶκοι *sunt casus, ab* οἶκος.

Si acutus sit in ultima syllaba, Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς. θεοῦ. θεῷ. θεῶν. θεοῖς.
Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν. θεοὶ. θεούς.

Si accentus erit in penultima ubique manebit, ut. λόγος. λόγοι. λόγῳ.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut. οἶκος. οἶκοι, οἴκῳ.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

In libris grammaticis accentus omnibus nominum simplicium

Geniti-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis femininis adjectivorum, quæ descendunt à masculino tertiæ declinationis, ut μαχάων, μαχαίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut πειθὼς, πειθόος, πειθόϊ, si penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps ut σωτὴρ, σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; at circumflexus mutatur in acutum ut βῆμα βήματος, μάρτυς μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps ut ὄπισθεν ὀπίσθεμα ὀπισθέμματος · sed cum ultima sit longa accentus occupabit penultimam, ut ὀπισθεγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima: ut ἡ χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali ultima circumflectitur, ut χειρῶν, χεροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo vocativo duali & plurali penultima circumflectitur si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε · χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δεῖσα, δεν · ὢν οὖσα ὄν · *item genitivos* παίδων, κρώων, πάντων, δάων δμώων, θοώτων, *luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic* πᾶσα à πᾶν · *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τις *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi mutatur cum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ἑ, ἕθεν, οἱ, αἱ, εἷς, ἑὸς, ἐὸς, ἑός, ἕο, ἕθι, ἕκ, εἶ, σφεῖς.

En

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum
ansfert in dictionis præcedentis finalem syllabam,
m acuens, ut ἤκουσά τινος.

Nomine τὶς *quidam*, indefinitum; sed τίς interrogativum acuitur in prima.

Pronomine μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ. *Post præpositiones autem*, ἕνεκα vel ἕνεκα, *& disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*

Verbis εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.

Adverbiis πού, ποθέν, πώ, πω, πως, πῃ, indefinitis habẽtibus accentũ in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habẽt accentũ & nõ inclinant.*

Conjunctiones duæ copulativæ κε, τε, explet ivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, θην, τοι, &c.

Inclinant, id est, transfrunt accentum sum dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima existente brevi, ut οἶκοί τε.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cũ præcedens habet vel

- Acutũ in pẽultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate adverbiis, ὅκ, ὡς, ἢ, εἰ, ἀλλὰ & τοῦτο.

Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima ut ἑρμῆς ἐστι.

Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστι, φοῖ ἐξ ἐστί.

Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultima existente brevi, ut φαῦλός ἐστι vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι. *Figura*

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita. ut, τλαγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*. μικκὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut, ὸρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἰρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, ἐυρέμιλω pro ἐυρησιάμιλω, *inveni*. ἐγνασο pro ἐγιγνώσκετο. *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur. ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut, δῶμα, *domus*; Ποσειδᾶ pro Ποσειδᾶνα, *Neptune*. βεῖ pro βεῖαεφί.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut, ἦδα pro ἦς, *eras*; ἐπάτασσε pro ἔπαττε *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδω, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut. πόρσω pro πόρρω, *procul*: θάλαττα pro θάλασσα.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἕξξω, *sasiam*: pro ῥέξω· ἔπραθον pro ἔπαρθον, à πάρθω, *vasto*: ἔδερκον pro ἔδαρκον, a δέρκω, *video*: καρ]εῖς pro κρα]εῖς, *fortis*: κάρ]Θ pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*: τὄνομα pro τὸ ὄνομα· θ' ἱμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentū*· ὦ ταν pro ὦ ἑταν ab ἕτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarū syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι· ἀπαρ]ηεῖς pro ἀπηεῖς· ἐπίπυμον pro ἔπυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hic tantùm meminerint pueri ε, ο, breves esse: η, ω, cùm diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μοὶ οἱ ὥρια κεῖ]ο ὅπα δρυὸς ἄκρα φέρουσ].
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπ Θ *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπ Θ.

Συναίρεσις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύλληψις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῒς pro παῖς, εὔφρων pro εὐφρών.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

& tamẽ aliquãdo cliditur, nullâ positione factâ. Aratus.

Ὄρνις ἐπειγομένη κραίζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et non nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus sicet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰρ δ' ἐλάεια τεῦχε κυσὶν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum

corripitur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentia enim cùm ante tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα hora; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum fœminino ejus longum est in ultima, ut ἄγιων, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόαε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut τετύφαται, & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πεῖσα.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, vinco, νίκη, victoria, νικητὴς, victor. Sed producuntur ὁ ἀΐδιος ἡ ἀΐδιος, æternus, & ὁ ἡ ἀένναος, perennis, ab ἀεὶ, semper, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, honor, ὁ ἡ ἄτιμος, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, inhonorus, ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repetæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μοσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας caro, νέκταρ, nectar: excipe ψᾶρ, ψαρὸς, sturnus.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut Παλλὰς Pallas, ὁ μέλας niger; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος. & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, adulator.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus, ἡ ἅλς, mare.

Genitivus in αο longus est quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος: præter πάλαι & μέλαι.

Genitivus in αος à nominibus in αως, brevis est, ut ναὸς, navis, ἀός: & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παῖδα, ἀνδρά, μητρά, brevia sunt.

I incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ις, ιδος, & ις, ut ἔρις, ἔριδος. Fœmininis acutitonis in ίς, ut ἡ πειθὼ, πειθοῦς, πειθόος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀδελφὸς & ἀδελφὶν, ἀδελφῖνος: ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ ῥὶν, ῥινὸς, littus; ἡ ῥὶς, vel ῥῖν, nasus; ἡ ἶς vel ἶς fibra; ὁ λὶς vel λῖν, Gen. λεὸς, leo; λὶς, λῖτος, linteum: sed Δὶς Διὸς, Jupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut ἡ θριξ, τριχὸς, capillus; ὁ λέβης, λέβητος, pollubrum.

ι incrementum.

ν incrementum breve est à

- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μυς, mus μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, testis.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, Phorcis.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, chalybs. Excipiuntur γρὺψ γρυπὸς, gryps. γὺψ γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κείνω, judico, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινάμενος. Syllaba κει ubique longa.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ιω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas, α, ι, vel υ habere breves, cum sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit, α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo.*

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est. ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obsit positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique & in singulari imperativi, ut ἵσαμεν, ἵστάτω, ἵστε, ἕστε, ἵσταμαι, ἑστάθω, σταθείς.

Υ quratæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur: in duali & plurali, & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ, in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μεῦ ἀπόλλων, εὔπτε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Σοφία, Μαία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιὰ, *nidus*; ὁρμιὰ, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Producuntur

Excipiuntur

υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ών & ότης, ο corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò facilius quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ βάπεζα, *mensa*, item μαῖα, ἰατρικὰ πύθασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in σια à verbis in δ́ω, ut σοφιστεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεληναία, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείᾳ.

Αν finita corripiuntur, ut βάπεζαν, ἔτυφαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valdè*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Ας finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *saterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ κὰρ, ψὰρ, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς, masculina, ut ὁ μέλας, μέγας· neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀθρόας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὅτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὁδὲ, ταυτὶ pro ταυτί.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πεὶν, πάλιν, ἔειν, ὠὴν, νὶν, πὶν, τὶν· & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῦν, ἀδελφὶν, ἀκπὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος· ὁδὶς, τειὰς cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, ἀδελφὶς, ὄρνις, κυνὶς, σφεκὶς & κλητὶς.
- Item monosyllaba præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ, & adverbia fictitia ὦὺ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Τν finita corripiuntur, ut πολὼ, βεβλὼ, συνοίσω, conjunctiones.

Pro-

Circumflexa, *γνώ, nunc, μιῶ*, &c.
Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
producuntur Item quæ υς in nominat habent longum, ut *ἰλὺς, limus, ἰχθὺς, piscis.*
Primæ personæ verborum in *ω*, ut *ἐζεύγνῦω.*

ῦ finita longa sunt, ut *ὁ ψίθυρος, susurrus*; *τὸ πῦρ, ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut *βαθὺς, profundus*; *βαρὺς, gravis*; *κόρυς, galea.*

Κώμυς, *κώμυθος, fasciculus*; *ἄρκυς, ἄγκυς*, & monosyllaba, ut *μῦς.*
producuntur Participia in υς, ut *ζεύγνύς.*
Quæ declinantur per & purum, ut *ἰλὺς*: sed in *ἰχθὺς*, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, *ἀδάνατος, πελαμίδης*, primam syllabam, quæ per sé brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systolæ (i.e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur: ut,

Φαιήκων μηδ' ἔτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πολίπρηθον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis (i.e terminatio) quâ syllaba termini ad justam metri perfectionem desideratur; hujus est in Iambicis & Trochaicis. sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, πατὶ γὰρ ὤρεται, Pindar.
Hypercatalexis, (i.e. superabundans terminatio quâ syllaba, super justam dispositionem, superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαενὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον, βλῆς τ' ἀγαθὸς καὶ τερπὸς τ' αἰχμητής.
Dialysis, (i. e. dissolutio) quâ dictio in fine posita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,
ἐδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορὼν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarũ Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idiotismum in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiet.

Att

ici
rant
σ in ξ, ut ξωὸ pro σὺν ας in ᾶ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

es
unt
η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιξᾶμαι pro ἀφαιρᾶμαι· contractionibus prorsus abstinent & diphthongos resolvunt.

α
pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
pro ε, ut πάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*: πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας *claves*.

η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμεῖν pro κοσμεῖν.

ω pro κ, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*: & pro ε ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.

αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.

ᾳ pro κ, ut ἁλεύμαι pro ἁλοῦμαι, *saliam*.

οι pro κ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω, σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς; κ pro τ, ut πύκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τὴν pro κεῖν, *ille*.

Æoles
untur
ω pro ο, ut κῶς pro κόρος, *puellus*.
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*: & C ante ρ, ut Cρᾶκος pro ῥᾶκος, *centō*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro ἅλιος,

ἥλιος, atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀπέρρω pro ἀπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicâ quâ maxime utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricam, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, sed etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & catilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.

τοῖο Ion. & Att. τοῖιν Ion. τοὶ Dor. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τοῦ Dor. τῶς Dor.
τέω Poet.

Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν. ‖ τὰ, ταῖν, τά. ‖ αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.

ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, Dor. ταὶ, τὰν, Dor.
τάων Æ. τῆς & τῇσι P.
ταῖσι A. I. Æ.

Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. ‖ τὼ, τοῖν, τώ. ‖ τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

τοῖο Ion. & Att. τοῖιν Ion. τάων Æ. τοῖσι I, A.
τῶ & τοῦ Dor.
τέω, Poet.

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὦ, οἷν.	οἱ, ὧν, οἷς, ἅς.

ὅο, P. ὅτευ, ὅτου, A. ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτοῦ, D. ὅτεο P.
ὁτέω, Ion.
ὅτεω Æol.
τοῦ, τοῦ, τοῦ, I. D.

Com. ἅ, ἧς, ᾗ, ἣν. ‖ ἃ, αἷν. ‖ αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.
ᾗ, τῆς, τῇ, I.
ἅ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.

Prin

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual N. G.	Plural N. G. D. A. V.
Com.	ας, ᾱ, ᾳ, αν, α ης, ε. η. λω. ν	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.

ης, εω, η, λω, & εα, — ἑων, ης, & ηση, εως, Ion.
ας, α, ᾳ, αν, — ᾶν, αῖσι, Dor.
αο, Æ. — ἀων, Æ.
ω per Crasin ex εω Poet.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ου, ῳ, ον. ος, ης, η. αν, α. η, λω, η.	ω, οιν.	οι, ους, ου, ῳ, οι. α, ων, οις, α, α.

η, ης, η. λω. — ἑων, ης, & ηση, I. P.
α, ας, ᾳ, αν. — ᾶν, ᾶισι, D.
ἀων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ε. ον, ι, ῳ, ον, ον.	ω, οιν.	οι, υς, οι. α, ων, σι, α, α.

οιο, Ion. — ῖσιν, Poet. — οισι, Ion.
ω, Dor. — ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως ων, ων.	ω, ῳν.	ω, ως, ω. ω, ων, ῳς, ω, ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, ς, ι, α. σ, ξ, ψ, ν.	ε, οῖν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing. N.G.D.A.V.	Dual. N.A.G.D.V.	Plural. N. G. D. A.
Com.	ης, εος εῖ, εα ες ες, ᾱς, η, ες ος, ος, ος.	εε, έοιν, εε. η, οῖν, η.	εες, έων, εσι, εας, ε ης, ῶν, ης, η εα, εα, ε η, η, η.

ᾱς, Æ. & D. ῳ. At. ης At. εοισι I. P

Secunda Declinatio.

	N.G.D.A.V.	N. A. G. D.V.	N. G. D. A. V
Com.	ις, ιν, ι	ιε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ίσι, ια
Neut.	ι. ιος, ιϊ, ι, ι		ια,

εος, ει, I. εως, ει, A. εε, έοιν, εες, εας, εες,
ηος, ηϊ, Poet. η, η. εις, εων, εσι, εις, εις,

ι, Att. εως, εϊ, εί, ιε, έων, η, ιε, ι, εα, η, ια, ια.
ι, ι.
εα, εα,
η, η,

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ. εῖ.	ές, έοιν, ές.	ές, έων, εῦσι, έας, εῖς, εῖς,

ᾱς, Æ. έως, At. εὸς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆς, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας,
εῖ☉, Ion. ῆσι.
εᾶς, Dor. ῆ, Poet. ῆσι, Poet.
η☉, Æ. εῖ☉, Æ. ι☉, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V
Com.	ώ, όος, όϊ, όα, οῖ. ώς, ους, οῖ, ώ. ῶς, Æ. ῶν, Æol. ῦν, Ion. ὼ, At.	ώ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὲς,

ες *Metapl. apud Poet.*

Qui

Dialecti Pronominum.

Quinta Declinatio.

N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
ας, α	ος, α	ι, ας	ας	ας	α	ε, άτοιν	α	ε	α	α, άτων	ασι, α	α, α	α	α

αος, αϊ, ως, α. αε, άοιν, αε, αα, άων, α, ῶν, α, α, ῶν, αα, αα. α, α.

Dialecti Pronominum.

	Sing.				Dual.				Plural.				
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.			
Com.	ἐγὼ	ἐμοῦ	ἐμοὶ	ἐμὲ	νῶ	νῶν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς			
	prep. Aph.	μοῦ	μοὶ	μὲ									
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν	μοι	μ'									
		ἐμέο θεν											
		ἐμοῦ											
Dor.	ἐγών	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας			
	ἐγώνα							ἀμμέων					
	ἐγώνγα												
Æol.	ἐγών	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας			
								ἀμμέωνν	ἀμμίν				
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας			
Poet.		ἐμεῖο						ἡμείων ἡμέων	ἡμῖν				
Boeot.	ἰώγα												
	ἰώνγα												

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὑμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τωὴ	τεοῖο								
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Doët.		σεῖο σέοδεν σέδεν	πὶν, τεὶν		σφῶϊ	σφωΐν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	

Com

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ε	N. A. σφε	G. D. σφιν	Nom. σφεις	Gen. σφων	Dat. σφισι	Accuſ. σφας
Dor.		ευ		* μιν νιν			σφες			σφε
Æol.		ευ								
Ion		εο		εε			σφεες	σφεων	σφιν	σφεας
Poët.		εἷο εὅθεν εοῖθεν			σφωε σφεε	σφωιν		σφειων	σφι σφιν	σφε

* μιν pro ejus, ipſius, v. illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com-

Com.	M.	F.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σὸν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὅς	ἥ	ὅν
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν

ἣν ☉ pro ἐκεῖνον ☉, D. A plurali, ὑμέτερος ☉, ἡμέτερος, ἡμέτερον, Dor. ἀμός, ἀμά, Poet. ἀμόν· ἐμὸς, ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν pro ὑμέτερος ☉, ἡμέτερος, ἡμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος ☉, σφετέρα, σφετέρον· ὅστις ἥτις ☉, ὅτις ἥτις ☉, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσὶ, τουτὶ, τοτονὶ, in neutro verò τοδὶ, & simpliciùs τουτὶ, in plurali pro τουτουσὶ, τουτωνὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινονὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὁδὶ, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέοιν, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέας· sic αὐτέου, αὐτέῳ, αὐτέην· sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ· Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμωυτέου, ἐμωυτέῳ, & ἐμεωϋτέου, ἐμεωϋτέῳ, σεωυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέου.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens	ω, εις, ει.	ειον, ειον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		ομες, ουτι, Dor.
	ες, ε,		
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, ετην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. 2.	σκον, σκες, σκε, sine augmento. I. & P. τυπτον τυπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. σκεν, Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεις, ιεῖ. ιετον, ιεῖτον. ιεμεν, ιεῖτε, ιεῦσι, à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, ᾶς, ᾶ, ᾶτον, ᾶτον { ᾶμες / εῦμες } εῖτε { ᾶσι / εῦσι }

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjug.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist α.	α, ας, ε.	ατον, ατην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ. αμες, Dor ασκον, Ion. αc, Bœot.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον. ατον.	αμεν. ατε, ασι.
			αμες, αντι Dor. αν, Bœot.
	αα, αας, αε.	ᾶτον, ᾶτον.	ᾶμεν, ᾶτε, ᾶσι, I. in quibusd.
	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, εἰτην.	ειμεν, ειτε, ειc.
	ιων, ι, At. & Dor.		ειμες, Dc, αc, A. & P.
	εα, ες, Ion.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, εωντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έεῖτον, έεῖτον.	έουμεν, έετε, έουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωc.
			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωc.
			άντων, Att.
Aoriſt. C.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ε῀ε, έτωc.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Præſ. præt. Sing.	Dual.	Plural.
Dor. C. fut. & C.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οι῀ε οιεν.
			οιμες. Dor.
Dor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν,
	ειᾰ, ειας, ειε.		είαμεν, είαῖε, ειαν, Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ ‖ ητην, ητην. ‖ ωμεν, ητε, ωσι.		
ωσι I.	ωμες,	ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præſ. fut. α ειν. Perf. έναι. Aor. α αι. Aor. C. & fut. C.
έμεν I έμεν I έμεν I έμεν, έμεν I
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A.
εν D. ε, D.
έμμεναι P.

Partic pia.

Præſens ων, ουσα, ον. perf ὼς ῖα. ός
οῖσα D. ὼς Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς
ὼς ῶσα, ὼς A.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut β. ὼν ῶσα, ὸν.
ας, αισα, αιν Æ έων, έουσα, έον I.

Aoriſt β. ὼν, ῶσα, όν. Fut. α ων, ουσα, ον.
οῖσα . οισα D.

Dialecti in voce Paſſiva

Præſens ομαι, ῃ, εῖ. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ο
εαι I & ει A. όμεσθα D.
όμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ῃ, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, ο
ετο I. όμεσθα D.
ο D.
σκε, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aoriſt. β. ην, ης, η ‖ ητον. ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ.
Fut. β. & εν B.

Pa.r.p. Fut. ομαι ῃ, εῖ. όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ο
εαι I. όμεσθα D.

Præ.p μαι, σαι, ται ‖ μεθον, σθον, σθον ‖ μεθα, σθε, νται vel μένοι, ε
μεσθα D. α ται Ion.

Pluſq. μην, σο, το. ‖ μεθον, σθον, σθην ‖ μεθα, σθε, ντο vel μένοι
μεσθα Dor. alſo Ion.

Aoriſt. α σθην, σθης, σθη. ‖ σθητον, σθήτην ‖ σθημεν, σθητε, σθ
σαν

ut. α. δήσομαι, δήσῃ, δήσει. ‖ δησόμεθον, δήσεσθον σθον. ‖ δησόμεθα, εσθε, σονται.

δήσεαι, Ion. μέσθα, D.

Imperativum.

præsens υ. έσθω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ εσθε, έσθωσαν.

εο Ion. έσθων Att.

Dor. cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativum.

præs. Fut. οισθο.

Fut. C & οίμεθον, οισθον, οίσθην. ‖ οίμεθον οισθον, οίσθην. ‖ οίμεθα, σθε, σοιντο, p Fut. οίμεσθα D. οίσθο I. & P.

or. α. σίμην, σίης, σίη. ‖ σίητον, σίήτην ‖ σίημεν, σίητε, σίησαν, C. σίμεν, σίτε σίεν, Sync.

σίμες D.

Subjunctivum.

præsens ομαι, ῃ, ηται ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα ησθε, ωνται.

ηαι I ώμεσθα Dor.

or. α & C. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι, ῶμες Dor. ῶντι Dor.

έω, έῃς, έῃσι ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus

or. α & C. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

or. α. άμην, ω σθο. ‖ άμεθον, ασθον άσθην. ‖ άμεθα ασθε, ανθο.

αο Ion. μεσθα Dor.

α Dor.

oristi. C όμην, υ, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην ‖ όμεθα, εσθε, οντο.

εο Ion. μεσθα Dor.

utur. α. ομαι, η, εται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθην. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.

έμαι, ῇ, εῖται D.

εῦμαι D εαι Ion.

ut. C. ῦμαι, ῇ, εῖται. ‖ ύμεθον, ε῎σθον, εῖσθον. ‖ ύμεθα, εῖσθε, ῦνται.

ηαι Ion.

art. Fut. C. πεπτέμην, πεπτάμην D. & I.

Imperativus.

or. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.

άσθω. Att

n cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Inſtitutio Græcæ

Dialecti verborum Contractorum.

Præſ. 1. ἑω, ῶ, ῆς, εῖ. ‖ ἔτον, ῆτον. ‖ ἔμεν, ἦτε, ἔασι.
Conjug. εᾷς, D. εᾶσι, & ἕνσι, D. εᾶσι, Æ.
Præſ. 2. ἀω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ὼ, ῇς, ῇ ῆτον, ῆτον. ὦμες, ῆτε, ὦνσι, Dor.
όω, άας άα. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ὄτον, ὦτον. ‖ ὄμεν, ὦτε, ὦσι.
ὦμες, ὄνσι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ εῖτον, άτην. ‖ ὦμεν, εῖτε, οων.
εσχον, εσχες, εσχε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
εσκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ειν, ες, ε. ‖ ὦτον, ότην. ‖ ὦμεν, ὦτε, ειν.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσ᾽:
όντων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσ᾽.
αα, Poet. άντων, Att.
Præſ. 3. ε, ότω. ‖ ὦτον, ότων. ‖ ὦτε, ότωσ᾽.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίων, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ᾽, Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῷτον, ῴτην ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴων ῴης, ῴη ῴητον, ῳήτην. ῴημεν ῴητε, ῴησ᾽, Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίων, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησ᾽, Att.
ῴην, ῴης, ῴη, Dor.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ήτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ήσι, Ion. ῶνσι, Dor.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, ἐμμεναι, At. ειν. Dor ην & μις, Æol. ήμμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, ἀμμεναι. At. ην, Dor. αις, Æol ἄαν, Po ήμμεναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ήμμεναι, At οῖς & οῖν, Æol ευῶν, Dor. όμμεναι, Po.

Deſunt voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον, ‖ εμεν, ετε, ᾶσι.
Conjug. ητι, Dor. ἔαμεν, Ion. εντι, Dor.
ἔασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ασι.
αντι, D. αντι, D.
ἄασι, Ion.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωντι, D. ωντι, D.
ό,ασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ύσι.
υντι, D.
ύασι, I
Imperf. & Aor. C. 1. ιν. ις, ι. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσ̣ᵉ.
εα, I. εε, I. εν, B.
ᾶν. ᾶς, ᾶ.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & Aor. C. 2. ιν, ις, ι. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, ασ̣ᵉ.
ασκον, σκες, σκε P & I. αν, B.
ων, ως, ω Att.
Imperf. & Aor. C. 3 ων, ως. ω. ‖ οτον. ότην. ‖ ομεν, οτε, οσ̣ᵉ.
σκον σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ᾶν, ᾶς, ᾶ.
Imperf. & Aor. C. 4. υν. υς, υ. ‖ υτον, ύτην. ‖ υμεν, υτε, υσ̣ᵉ.
υσκον, &c. Ion.

Perf. 2 ἕσταμεν, ἕστατε I.

Aor. 2 ἐστ.ν, ης η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν I. ἔσαν B.

Fut. α. 2 στήσω, σταθῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. ε.,έτω Aor. 2. ες.ετω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν D.
α D.
η Æ P.
ει, ειτο A.

Præs 2. αο, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
ᾱ A. α D.

Præs. 3. οο, ότω or ες.ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσαν.
ου A. contract ω P.
οι D

Præs. 4. υο, ύτω ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præs. 1 οίμι, οίης, οίη. ‖ οίητον. οιήτην. ‖ οίημεν. οίητε, οίησαν
& per Sync. οῖμεν, οἶτε, οἶεν.

Præs. 2. αίμι, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην ‖ αίημεν, αίητε αίησαν
ήμι ήης ήη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Syn.

Præs. 3 οίμι, οίης. οίη.
φίλω φίης. φίη Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Syn.

Subjunctivus

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ ‖ ητον, ήτον. ‖ ῶμεν, ήτε, ῶσι.
έω, έῃς έῃσι, &c. Ion.

Præs. 2. ῶ, ᾷς ᾷ. ‖ ᾶτον. ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
άω. άῃς, &c Ion.

Præs. 3 ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι. Aorist. 2. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.

Præs. 2 άναι. Aorist. 2. ῆναι άμεναι, D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf. ἑσταχέναι & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3 ὄναι, Aoriſt. 2. εῖναι.
ὄμεναι A. & D. ὄμεναι A. & D.
ὄμεν Ion. ὄμεν Ion.

Præſ. 4. δναι
ύμεναι A. D.
ύμεν Ion.

Dialecti vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εϑ. ‖
Conjug. ῃ Att.
εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, αϑ. ‖ ἀμῆϑον, ἀσϑον, ἀτον. ‖ ἀμμα, ἀσϑε,
Conjug ῃ Att. (ατ).
εαι I. ἑαϑ I.

Imperf. 1. ἐμην. εσο ετο.
ήμην, &c. Æol. εο I.
ὰ D.
ϰ A.

Imperf. 2. ἀμην, ασο, ατο. 3 Plu. ἰσταϑο I.
αο I.
ω A.

Imperf 3. ὁμην, οσο, οϑο.
ϰ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, ἔσϑω. Præſ. in 2. ασο, ἄσϑω.
ϰ A. ω A.
ϱο I. αο I.
ὰ D.

Præſ. in 3. οσο vel ϰ Att. ὁσϑω.
οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. C. 1. ἑμην, εσο, ἑϑο. Aor C 3. ὁμην, οσο, οϑο.
εο I. ϰ A.
ϰ A.
ὰ D.

Fut. α. 2. χέσομαι, σασϑῆμαι D.

Imperi-

Imperativus.

Aoriſt. 6. 1. σον, έσθω. Aor. 6. 3. όσον, όσθω,
ου, I. ω, A.
ω,
ά, D.

Dialecti anomalorum in μι ſuprà ſuo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ obſervantur Dialecti; ſcilicet, θεν & θε pro θεν & θε; & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιθεν, retro; βαθαὶ ἀξ ραρὲ, pro βαθαὶ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ Attice; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα hic; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε quando; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ ſemper; ἐνδὲ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκαν, ſi; ἔμπροθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε Doricè.

In præpoſitione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ; παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ; ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poeticè ποτὶ pro πρὸς; παρ pro παρὰ, Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζαπὸ pro διὰ *in compoſitione*, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, *Æolicè*.

Huc minimè pertinent (cum varietas non ſit in terminatione) ἶλλα, πώμαλα pro ἁδαμῶς, nequaquam, ἀμηχέτι, quodammodo, *quæ ſunt propriæ voces Atticorum*; ut καρὰ admodum, ἀναγκῶς ſedulò, ἐπιτρεπέως dolosè, ἐκτοπίως abſurdè, *ſunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; πόρρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἄλλαχοῦ, ἀλλαχόθι ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἀντίον coram, *pro* ἐναντίον; πρόσθε ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, atque ejuſmodi alia quæ ſunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averteris, meſt ſua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

imitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ Linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per I. *SVRSINVM* collecta.

Ejectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

Α Α'ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀάσκων, ων, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro. obvius fio.

Ἄβρα ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύθλος, vanus. inanis.

Ἀβρὸς, mollis delicatus.

Ἀγαθὶς ἴδος, ἡ, faſciculus fili.

Ἀγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, inſignio.

Ἄγγελοι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγρεις, εως, ἡ, cœtus.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, proprie boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκὰς, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκαίη, idem.

Ἀγνοσέω, immundus & ſordidus ſum.

Ἀγνὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀγρόω, aro. Ἀγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
Ἄγρευον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχι sive ἄγχιν, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω duco affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἀγνυμι ab ἀγνύω, inusit frango, rumpo.
Ἀκτὶς ῖδος ἡ, litus
Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, forense lusi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis ex α intensivo, & ἐθέλω volo: vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰὲν, ἀΐδιον, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄειρε, i. ζήτει, quære, in imperat
Ἀείδω, cano carmine celebro.
Ἄδω canto.
Αἴθαλος ἡ fuligo, cinis & pulvis.
Αἰζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Αἰδὼς, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἀέω spiro.
Ἀθηνη & Ἀθηνᾶ & Ἀθηνάα Minerva, quasi ἄθηλος lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ si
Αἶ vel αἴ, hei heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἴθων, fulgor, splendor, nitor
Αἰδὼς, όος ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculus dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo interdum ardeo, fulgeo unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
Αἷμα, αἵματος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum bulosum, aut proverbiale sermo. Item laus.
Αἴξ ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, semper.

item ſignum cœleſte, avis.

Ἀϊολος, varius, variegatus.

Ἀϊρω, aſſero, perfundo.

Ἄϊψος, altus, excelſus.

Ἀϊρω, apto.

Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω tollo, elevo, offero.

Ἀναίρω, i εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo: item affero, præbeo; etiam necto, compono.

Ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio

Ἀρτύχος, loculus, arcula, crumena

Ἄρτος, panis ex ἄρω offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἴσα.

Ἀναλόω, inſumo, impendo

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Ἀΐσσω, ruo, irruo, proſilio.

Ἀΐσσω, proſilio, ſubſulto.

Αἰσχρος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶσυλος, mendicus.

Αἰτέω, peto poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa eſt.

Ἀϊχμή, ῆς, cuſpis, mucro.

Ἄϊξ, ἰκος, ἡ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκή cuſpis, acies.

Ἀκμὴ cuſpis, abies, ſummum incrementum.

Ἄκανθα, ſpina.

Ἄκανος & ἄκαινα, idem.

Ἀκαλήθη, ἡ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς ἡ, Acco mulier, quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλίη

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀληθὴς, verus.

Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.

Ἄλις, satis, abunde.

Ἀλίσκω, capio.

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed.

Ἄλλος, alius.

Ἀλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.

Ἅλλομαι, salio, salto.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare: ὁ Ἅλς, sal.

Ἄλες, sal, sales sermonis lepos, convictus.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἁλυσὶς, lictores.

Ἅλφω vel Ἀλφάω invenio.

Ἀλφὸς, albus.

Ἀλώπηξ, εκος, vulpes.

Ἅμα, simul, unà cum.

Ἅμαξα, currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo infinit. Voc. pass. Ἀμᾶσθαι.

Ἄμη falx messoria, et ā ligo.

Ἀμάδα & Ἀμάθη, aquæductus, sulcus; ὡς δὲ τὸ ἄμη ἀπὸ τοῦ ἀμάω, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἁμαρτέω.

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exsugo, ex Μέργυμι & Ὀμόρξω, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμιλλα, certamen, contentio.

Ἄμμος, ἡ, arena: Ψάμμος, idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quæda purpurea.

Ἄμος, Doricé, unus, un aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἅμπυξ, catena, funicul auratus, quo sparsæ in quorum frontibus co colliguntur, etiam ro

Ἀμυδρὸς, obscurus.

Ἀμύμων, inculpatus, qu si ἄμωμος, sine repre henſione.

Ἀμύνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ, circa.

Ἀν, ſ.

Ἀνὰ, per, cum.

Ἀνάγκη, necessitas, ἀνάσσω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

Ἄναξ, Rex. ab ἄνω, qu Rex super alios. (spir

Ἄνεμος, ventus, ab ἄ

Ἀνδηρὸν, summitas, seu cumen; & fluviorum bra. seu aggeres.

Ἀνίδεον, quasi ἀναίδ

impudenter.

Ἀνά, sine, absque.

Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.

Ἀνέω, purpurgo.

Ἀνέω. ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.

Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, pernicio.

Ἀνήνωρ, Poet. non virilis.

Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd cito crescat.

Ἀνθραξ, carbo, ulcus.

Ἀνθρήνη, crabro, vespa.

Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ὀρθεῖν, quia sursum vultum tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰάω, sano.

Ἀνὰ, Poet. coram, palam.

Ἀντάω. obvius fio, occurro.

Ἀντὶ, pro.

Ἀντὸς, adversus. ex adverso.

Ἄντλος, vel ἄντλον & ἀντλία, sentina.

Ἄντρον, antrum.

Ἀνύξ υχος, ὁ, Poët. ambitus, circumferentia.

Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύπτω, Orator. perficio, perago.

Ἄνω, supra, sursum.

Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἄξιος, dignus.

Ἄορ vel ἄορος, ρος, τὸ, ensis.

Ἅπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.

Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.

Ἁπλόος, απλοῦς, simplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.

Ἅπτω, necto, alligo.

Ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἅπτω accendo

Ἀπείξ, firmiter, à πείω,

Ἀρα, utique, profectò, itaque.

Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.

Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiū accederent.

Ἄρης, Mars.

Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρετὴ, amabilis.

Ἀρακὸς, strepitus.

Ἀράσσω, arripio, abscindo, etiam pulso, tundo, ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.

Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴς araneus

Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.

Ἀργὴς, ῆτος, idem.

Ἀργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.

Ἀρδω, irrigo potum præbeo.

Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo

Ἀρκὴς, sufficiens.

Ἀρκὸς,

*ᾰ Ἄρκ|ος vel ἄρκος, ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.
ᾰ Ἄρκυς, rete.
ᾰ Ἀρνέομαι, recuso, nego.
Ἀρόω, ώσω, aro.
Ἄρπη, falx.
ᾰ Ἁρπάω, ἁρπάσω, mas.
ᾰ Ἀρτυμαι, capio, recipio.
Ἀρτηρία spiritûs semita, arteria
ᾰ Ἄρτι, modò, paulò antè.
Ἀρχὴ, principium, exordium Ὑπάρχω, initium do, sum.
ᾰ Ἀρτάω, congruo
ᾰ Ἄρθρον, artus, articulus.
Ἀρτάω, appendo, suspendo.
ᾰ Ἄρτι|ος, integer, incolumis.
Ἀρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
Ἁρμος, apta commissura, compages, coagmentato.
ᾰ Ἄρωμα, adoramentum, aroma.
Ἀσελγὴς, ές, petulans, improbus.
ᾰ Ἀσις, ἡ, limus
ᾰ Ἀσβολ|ος & ἀσβόλη, suligo
Ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκὸς, utris, saccus.
Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ίδος, clypeus rotundus ut cyclopis oculus.
Ἀστίζω defendo
* Ἀστὴρ, stella, quasi ἀεὶ ἵστημι semper in motu.
ᾰ Ἄστυ, τὸ, urbs.
ᾰ Ἀσῶ|ος, qui servari nequit
Ἄτταλὸς, tener, de ætate.
Ἀτάω, lædo, noceo.
Ἀτάσθαλ|ος, improbus.
ᾰ Ἄτη, noxa, damnum, clades.
Ἀξεκὴς, verus, certus.
ᾰ Αἶ|ος pro ἄπλος, insatiabilis
Ἀύζω, terreo, & perturbo
Αὖ, rursus, retro.
Αὐγὴ, splendor lux.
* ᾰ Ἀρ|τεμις, Diana, quasi ἀήρ τέμνουσα, quia aera scindit
Αὐχὴν, ένος, cervix.
ᾰ Αὐω & αὐέω, clamo.
Ἁφελὴς, ές, simplex, integer
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρὸς, spuma
Ἀφροδίτη, Venus, quia e spuma nata.
Ἀχλὺς, caligo.
ᾰ Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
ᾰ Ἀω, flo, spiro.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
*ᾰ Αὔω, fio, splendeo, fulgeo unde ἠὼς, aurora.

Bal

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore perçitus
βαύζω, inarticulate loquor.
βάθος, τὸ, profunditas.
βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βεβαλον, pecus.
Αμφισβητέω, dubito, ambigo.
βάλανος, glans.
βάλλω, jacio, jaculor.
βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Αμβλὺς, obtusus
βαλίζω, tripudio.
βάπτω, mergo, immergo.
βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
βάρος, τὸ, pondus, onus.
βάσανος, ἡ, lapis index.
Βασιλεὺς, rex, quasi βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
βασκαίνω, fascino quasi φαρμακαίνω, oculis occîdo.
βαστάζω, porto.
βάτος, ἡ, rubus, sentis.
βάθυνος, fornax, caminus.
βάλλω, mulgeo, fugo.
βδέω, flatum ventris emitto.
βδέλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
βέβαιος, stabilis, firmus.
βεβιάω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
βηλὸς, limen domûs.
βῆξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαὲξ, ὁ, abjectus, præ luxu vel stultitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui umbra sunt resoluta; propriè τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βέλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω. madefacio, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βείδω ingraveſco ſum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo
Βύβλος. ἡ, papyrus
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba
* Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα & αῖα, Poët. tellus, γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρέων, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶγος, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quaſi γῆ ὁρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῷ terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, εος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γιγνώσκω, cognoſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμη ſeu γλήμη, idem quod λήμη, unde γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαυκόω, cerno, intueor.
Γοάω & Γοάομαι, gemo, ploro.
Γόνυ, υος & γνυὸς, τὸ, genu
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γείπος & γεῖφος, rete, ci-

convivalis quæstio ænigmatica; ab ἀγρεύω, vel ἀγρεύς, piscator.

Γράω, ἐδίω, comedo.

Γρὺ vel γρυδ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

Γρώνη, caverna, ex γρόω.

Γύα, & Γῦα arvum, via, fossa,

Γύον, membrum.

γυόω, membra frango.

Γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

γγσύη, sponsio ex promisso.

γγσυθ, præs.

Γυμνὸς, nudus.

Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑάω & δαίω discо, doceor, intelligo

δαίω & δατέομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαὶς, δὸς, ἡ, fax.

δαίω, comburo, incendo.

δάκνω, à δήκω, mordeo.

δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δέμνημι, etiam inusit δέμω unde ἐδάμην, domo, affligo, confitio, occîdo.

Δανθ, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, densus, consitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem veró.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι & δἰομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis de quo fit sermo, ut, ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένθ, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι capio, suscipio.
δεξιά, dextra manus.
δεξιός, ὁ ᾗ ὄν, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, fatè: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς a δέω
Διὼ, διεξὴν & διηνὰ, diu.
Διὰ, per.
Διαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω do, dono.
* Διηνεκὴς ές, continuus, perpetuus: forte ex διὰ, ἀνὰ & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκρος, δίκρους, bifidus.
Δὶς, διός, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor: ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: δοκὸς, ἡ trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna: ut, δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμυς, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρύοψ, ὁ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δύω, & δύσω, & δύομαι, δῦμι, subeo.
Δύο & poët. δύω duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio cùm duabus menti propositis viis, nescit utram qui debeat.

E

*Ε he, dolentis adverbium, *Ελεγος, lamentatio. Elegia

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, ſe, pronomen.
Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδάω, idem.
Ἕδομαι, ſedeo
Ἵζω, ſedere facio.
Ἑδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
Ἐθλὸς, bonus: quia omnes bonum volunt.
Ἑκηλόκακος, ſponte malus.
Ἔθος ε͡ος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi; ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
Εἶδος, facies.
Ἀΐδης & Ἄϊδης, orcus, tartarus.
Ἀΐς, Ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκὼν, ὴ, imago.
ἕκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἶκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω & εἴλω, coarcto, concludo.
εἱλέω, verſo, volvo.

Ἕλαρ, ἕος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum: Εἶμι, eo & ibo.
Ἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus, μία, una, ἕν, unum.
ἄπειρος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſteà, deindè, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας ος, qui que.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω ab ἐλάω, agito, incito, abigo duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ, τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη & εἴλη, calor ſolaris.
ἑλάιη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.

Ἕλκω, traho.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.

Ἑλώριον, idem.

Ἕλλη, Hellen, à quo Græci.

Ἕλος τὸ, palus

* Ἐλπὶς, ίδος, spes quia. ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occîdo, spolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët. in.

Ἔνθα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Ἔριον, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἕνη, trigesima dies mensis.

Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυώ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόσσω, concutio, agito.

Ἐξῆς, deinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.

Ἐπεὶ, postquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, super, in, &c.

Ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.

Ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἕπω, operor, tracto.

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aspectu nascitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, molestus.

Ἐργάω, operor.

Ἔργω, unde εἴργω, & εἰργω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἔεικω, idem.

Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo, eructo.

Ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo.

Ἐρεύθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἐρεβος, τὸ, erebus, Orcus.
Ἐρεθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινὺς, υος, ἡ, Erinnys, furia.
Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel ἔρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
Ἕρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio
Ἑρύω, traho.
ἐρύω, idem.
ἐρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, rectè.
Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐδυνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, ἄπονος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχλὶς, ίδος, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑσχάρα, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕως, ἕννυμι induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζάω & ζώω, vivo.
Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ to ſeeth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

Η, Vel, aut, ſive, an, quam.

Ἦ, H, certe, profecto.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præco.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς jucundus, ſuavis, dulcis.

Ἁδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἀδίν, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἀδω, ſatio, expleo.

Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἐεδνα, τὰ munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos: unde ἄεδνος, i. e. Ἀσφοικος, indotata.

Ἡθέω, colo, per colum mitto, ab ἤθω & ἐθίζω, to ſtrain liquor.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies ἥκιστος, minimus.

Ἦλιθα, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

* Ἥλιος, ſol: quaſi ἁλὸς clarus.

Ἠλύγη, i. e. σκία, σκότος umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aer.

Ἡρέμα, quietè.

* Ἥρως, heros, ſemideus: ἀρετῇ, virtus.

Ἧσσων, ἧσσον, minor, uſitatus in neutro genere ἧσσον.

Ἥσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus, ἅπτω accendo.

* Ἠὼς, aurora: ab ἀω, ſpleo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσ

Θάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsum.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.
Θάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θάλγω, mulceo.
Θεὸς, ὁ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, caleſio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θέομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, excuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.

Θὶν vel θὶς, ὁ ἡ ἤ, litus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θρέω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turba.
Θρηνὸς, luctus, planctus.
Θρᾷξ, θρῆξ, poet. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio, etiam vera religio.
Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus, βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θειχὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω

Θύω & θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
*Ἔτος, tempus longum: annus, quia in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
*Ἱδρώς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, emitto.
ἵημι, jaceo jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἷος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, Examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος. ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
*Ἰλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
*Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὴ, hei, heu, eheu.
*Ἵππος, ὁ ἡ ἵππος, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
ἵπτος, mulcipula: etiam officina fullonis.
ἵπτος, pressura, onus.
ἰπτύω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἰς ἰνὸς fibra, ex quo Vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εία, υ, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, stamo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter stituo.
Ἰσχὺς, ύος, ἡ, malus navis.

ος, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
ὸς, robur, vires.
ταλὸς, taurus, bos, vitulus.
ης, ες, temerarius, audax.
γξ, mulier venefica.
ν, valide, fortiter.
ὸς, piscis.
ος, τὸ, vestigium.
ὸς, tenuis & aquosa humiditas.

K

ΚΑ'ΓΟΣ, mensuræ frumentaceæ genus, unde
ἰδη, cibus.
ἀχάζω, cachinnor, effusè rideo.
ὰδος & κάδδος, cadus
καθαίρω, purgo, mundo.
ινὸς, novus.
αιρὸς, occasio, opportunitas
ἶρος, licium.
αίρω, stamen connecto.
λαμος, calamus, arundo.
καλάμη, stipula, culmus.
λέω, voco, accerso.
λον, lignum.
λαθος, calathus, quasillum.
Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
Κάλως, ως, vel ώ Ος, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis
Κάμνω, lacesso, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
*Αγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hircus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, avidè comedo, voro.
*Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραιὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
*Κραιπάλη, crapula, ὁδὸς τὶ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς

Καρκὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de stirpibus.

Κάρφω, sicco, arefacio.

Κασις, frater, soror, consobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adversus, in.

Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

κεραδία & κεργδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, scindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, satietas.

Κέλλω, appello vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, stimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμὰς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεραννυμι à κερέω, misceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, radius textoris.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaspero.

Κεύθω, occulto, abscondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι jaceo, situs sum.

Κέω & κείω, κεύζω, findo.

Κέω & κείω & κάω & κείω uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, salio, cum saltu fluo, fluxum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ῥός, fors, fatum, à κείρω scindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.

Κίδδης, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quia κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κιοντάω, fastidio, laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, cistula, capsula.

Κίχάω & κιχάνω & κίχημι invenio, assequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ion

κῶς, columna.
κλαίω vel κλαύω, lachymor, fleo.
κλάδος, ramus.
κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
κλῆρος, ὁ, fors.
κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ακος, scala, gradus.
κλόνος, ου, motus, tumultus.
κλύζω, abluo, eluo.
κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ου, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, ὁ. πανοῦργος, κακοῦργος, γαμύλος, λάλος, πλαστὴς, ἀπατέων, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κύριος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, ὁ. βοσκὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.
Κόνις, ιος, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖσθαι, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas, cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω & κραιαίνω, impero, efficio; perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς. ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ίδος, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὺς, ύδος, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρούστος, pulsus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρυνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigo.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, compare

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cœruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλίω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus recessus, unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦρος

…θος, gibbus, vas concavum.
…τὸς, curvus, gibbosus.
…υρὸς, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύ…ειος.
…ρω, incido.
…ρω, contingo & sum.
…ος, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.
…τος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
…ύων, ὑνὸς, ὁ χὴ, canis, à κύω, quia amat dominum.
…ώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
…λον, membrum, specialiter pes.
…λύω, impedio.
…ιμα, somnus profundus.
Κῶμος, comportatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
Κῶμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
…μῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
…ος, conus, turbo, meta.
…μη, remus.
…ρυκος, pera, saccus coriaceus.
…ὸς, ovinum vellus.
…πλλω, fabulor, garrio.
…ὸς, surdus.

Λᾶ, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω, inusitato.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λὰ & ὦς, i longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem.
λάζω autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio & sortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω, Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avide deglutio.

Ἐλα-

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάϊς, ὁ ᾗ ἤ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λάω, unde λαιμός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, ἡ, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἔιβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ἐις ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λίψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, levis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς à νὴ, privativa partic. & λείπω, indefinens assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index, digitus quod eum in obsonia immittimus lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis

λεπρὸς, scaber, asper.

Λήχη, sermocinatio, confabulatio.

Λοιγαλέος, pernicioſus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët, video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάσω, qui ἄλασα, perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, fæpius obliviscor.

λητὸς, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu virilis animus à λῶ volo.

* Λῆμμα, quòd accipitur, assumptum, à Λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, εος, τὸ, lana.
Λῆρος vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λαὲ & ἔρω, i valde dico
Λήζω, agito, jacto, turbo.
Λῖαν & λίην, valdè, admodum.
Λιμήν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγω, ſtri eo, ſeu ſtrido.
Λιγύς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος lapis.
Λιμὸς fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, mor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λίς, ὁ, leo, accuſat λῖν leonem.
Λίσσομαι, ſupplico, precor, λιτὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tennis non exquiſitè elaboratus.
Λῖτα, i λῆξις, μοῖρα ſors, portio: etiam lancea.
Λοιδορος, conviciator, maledicus.
Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio
Λοιπὸς & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λοφὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λέω, lavo
* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφέω, reſpiro, interquieſco
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὀγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus triſtis, exitiosus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λύμα purgamentum, ſordes, quaſi λέμα, ex λέομαι, lavor
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω quia diſſolvit rationem
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λύσις, εως, catena, vinculum
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστος & λῶστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo

M

Μαζὸς, mamma.
Μασὸς : oricè, idem : etiam lævis, glaber, depilis.
Μασδάω, quæro, vestigo ; ut pueri Mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
Μάνης, ου, servus, famulus.
* μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴς, non sorti subjectus.
μάλα, valdè, nimium.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μαντάνω, dico.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio
Μάρσος, ὁ χὴ ἡ, insanus, stolidus
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso : etiam abstergo.
Μαγδὺς, pistor.
Μᾶζα, maza, panis genus
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.
Μαχάλη, axilla, ala animus.
Μάτην, frustra, in vanum.

M

Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ & ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μεδέω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μείρομαι, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, εος, τὸ pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μερμέρω, curo anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo ; & intueor, tueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, conficio.

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certe, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo, μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso

Μέν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur

Μενοεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχεις, usque ad.

Μή, ne nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆτος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.

Μήνη, luna.

*Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, poët. pro quibus μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μινύω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσχω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μορφὴ, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putrescо.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium. à μυέω, docco.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugio.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν. curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσρον & μυσίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium; etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυτὶς, ίδος, nasis.

Μύω, conniveo.

* Μύσος, τὸ, fcelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, nunquid, utrúm?

* Μωρὸς & Attic, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, ne, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à νάω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Νάω, fluo, mano.

* Ναῦς, ὰὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & ἔκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ murina, potionis genus, vinum ex permixtis avis & odoratis floribus confinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
Νέος, novus, à νέω, venio, νέον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
Νέφος, τὸ, nubes, nebula, νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νίσσω & νοστῶ, eo redeo, venio.
Νέω & νήθω neo, filum duco.
Νείω & νηέω & νυνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedendi, & affirmantis.
Νήπιος infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
Νῆστις, jejunus ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
Νικάω, vinco, supero, à νὴ & κάω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
Νόος ὁ, mens animus, à νέω, quia nihil mente celerius

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω ὦ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox. à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω pungo vulnero.
Νυστάω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς ές, tardus, a νὴ privat. & θέω
Νωμάω, moveo, agito, verso: interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ

Αἴνω carmine, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, ulus, quasi ἀΐθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξύλη & Ξυλήν, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum subilare, salto.
Ξυνὸς, idem quod Ξανθὸς.

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

Ὄαρ, ἦ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
Ὀδὰξ, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθνέω & Ὀθνίω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ad οἰ, hei.
Οἰδέω vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀφερνικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Οἷος, qualis: ab οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Οἷς, οἰός, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρίω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
Ὄλβος, beatitudo, & opes, quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, uxulo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὗλος, sanus, & crispus; item noxius.
Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὅλος φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπρος, totus lucidus
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
Ὄμβρος, imber, pluvia, qua-

quasi ὁμόεσσος, simul defluens.

*Ὄμηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀχολεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Varum Pierii ora rigantur aquis

Ὄμνυμι & ὀμύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὀμφαξ, ὁ χὴ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδέω, & ὀπηδίω, comitor.

*Ὀπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, a tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ex ὅπως, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

*Ὀπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θαλαμὸς, cubiculum, visûs.

Ὀχέω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὀράω, video, cerno.

*Ὀργὴ, ira ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

*Ὄρνις, ιθος, ὁ & ἡ, avis, ales.

*Ὄρος, τὸ, mons.

*Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀρρὸς, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis.

Ὀρπάλις, pullastra gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

**Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

*Ὄρχις, testiculus, testis.

*Ὄρω, (ex quo Latine orior) excito, concito.

"Ὀτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὀχεὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque
ὅ, ubi ὅτε, quando.
ὅσιος, sanctus, justus.
Ὄσσα, vox.
Ὀστεον ὀστοῦν os.
Ὀστρακον, testa
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio ab ὀσμὴ & ἐυωφαίνομαι. quia voce includitur etiam vox, ῥὶς nares.
Ὀτρυνω incito adhortor.
Οὐ, οὐκ οὐχ & οὐχὶ, non.
Οὐθαρ, ατος, uber, propriè in belluis
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum quasi ὁρατὸς, quòd sit visui perv.um
Οὐρον urina
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Ὄφελλον, ατος, τὸ, dem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: alias augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens anguis
Ὀφρὺς, ύος, ἡ supercilium.
Ὄφρα, ὅ, ἵ α, ὅπως, ut quó.
Ὀχετὸς, canalis aquæductus
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος turba, multitudo hominum.

ὀχλάω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
** ψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω dico.
Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, ϊδος, & παῖς, ἀϊδος ὁ ἡ, puer vel puella.
* παίζω à παῖς, jocor, ludo
Παίσμα, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω vibro agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad
παρὲξ παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala maxilla.
Παρθένος, ου, ἡ, virgo
παρος adverb. Poët. ante, priùs, idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora a πέπονθα. patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
πατέω, calco ambulo.

πάσσω, cum ſtrepitu palpito vehementer palpito
πατὴρ pater, ſenex quaſi παῖδας σῴων, i. ſervans pueros.
πάτρως, vitricus; πατρῷος, paternus
πάφος, Poët. idem quod ὀλίγος. paucus.
παύω, finem impono, deſiſtere facio.
πάχνη craſſus
πέδη, poſſideo, acquiro.
πέδαι pedica. compedes.
πέδον, ſolum, terra, a πούς πόδος, pes
πέδιξ, malleolus pedis, vel planta pedis
πείθω, perſuadeo.
πεῖρα, fides.
πείκω, pecto, carmino.
πέκος, vellus
πεῖνα, fames, eſuritio.
πεῖρα, conatus, experimentum documentum.
πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.
πειτός, tranſitus, trajectus.
Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo redactus hæſito; vel impliter hæſito, dubius animi ſum.
πεῖσις, aditum, patefacio, excogito, acquiro, præbeo.
πέμπω, vecto, qui mare trajicit, viator, mercator.
Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati quod facile traj ci poteſt
Πέλας, propè, ut πλήσιον, ἄγχι.
Πελάω, & πελάζω, propinquo
* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.
* Ἄπλαστος & ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.
Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.
Πελὸς niger, fuſcus.
Πέλτη, ſcutum brevius.
Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.
Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.
πελώριος, ingens.
Πέμπω, mitto, mando.
Πεμπὴ, miſſio, deductio.
Πέμφιξ ιγος, ἡ, flatus.
Πένεω, ſum pauper, inops.
Πενία, πενίη, paupertas.
Πένθος, τὸ, luctus, mœror.
Πένω πένομαι, ſtudioſe aliquid facio
Πόνος, labor, ſtudium.
Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, ceteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.
Πέπτω, coquo

πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo: unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος & περκνὸς, niger nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος quasi πέρρορος, ceu, à πεφόρηται, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πεπάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico. πεπάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Παγὶς, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ fons, scatebra.
Πίδαξ, idem
Πλανησμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηνὸς, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκὶς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pinguitudo.
Πίναξ, tabula scriptoria, bellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πίπτω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὴν, aqua potui apta.
Ποτὸς, potulentus.
Πόσις, potatio, convivium.
Πίπλω, cado, laboro.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propri de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

πλάγιος, obliquus, transversus.

πλάνη, error, erratio.

πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

πλάσσω, fingo.

πλατὺς, έος, ὁ, latus.

πλέκω, plico, plecto, necto.

πλέος & πλεῖος, plenus.

πλευρὰ, latus. & πλευραὶ, costæ.

πλέω, πλεύσω, navigo.

πλήθω, impleo, repleo.

πλημμι, idem.

πλήρης, εος, plenus.

πλὴν, præterquam.

πλημμελὲς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.

πλήσσω, percutio, ferio.

πλίνθος, ἡ, later.

πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.

πλοῦτος, divitiæ, quasi πολλὰ ἐτος, i. multis annis opes collectæ.

πλύνω, lavo, de vestimentis: ut λέω, de corpore.

πνέω, flo, spiro, respiro.

πνίγω, suffoco, strangulo.

πόθος, desiderium, à πείθω.

ποία & ποίη, herba.

ποιέω, facio, efficio, ago.

ποικίλος, varius.

* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in πίων μένων.

Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale, interdum etiam quis.

οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto

* πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verto, verso.

πόλτος, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

Πολὺς, multus, numerosus.

* πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.

Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, papæ.

πόρτις, vitulus, juvencus.

* Ποσειδὼν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

πόσθη, ἀκροποθίον, præputium.

Πόσις,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à πότης, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, i. e. μόρος, fors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πίπτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello
Πρέσβευς, εως, ὁ, legatus.
πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ές, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω, & ὠνέομαι.
Πρὶν, prius, ante.
πρίω seu πρίζω, serro, serra seco vel findo, frendere dentibus.
πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσχω, præbeo, πρόϊξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, propè, ad.
πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ ala, à πίτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτωὸς, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, de cortico, pinso.
Πτύσσω plico, complico.
πτύξ, plica, plicatura.
Πτύω, spuo, excreo.
πυξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμαίος, æquans seu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, dense, spisse: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, pyga.
πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος,

bs Phocidis quæ & Delphi appellabatur unde θον, pollinis in ea urbe templum.

ον, porta, propriè aditus urbem, ut θύρα aditus in omum Latine Foris, seu ores, Janua, ostium, in dificiis dicuntur; Porta erò, & in adificiis, & in rbe, ac munitionibus munitio cinctis.

ών, ῶνος ὁ, atrium.

θάνομαι, & πεύθομαι, udio, intelligo: etiam gnosco, rescisco, interrogo quæro.

στις, εως ὁ, ἡ interrogatio, ύσεις, nuncii, sermones.

ύσις, εως ὁ, ἡ, auditio, fama.

ός, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus. πυέλη ὁ, locus ubi avatur. Balneatoria vasa.

ρ, υρὸς, τὸ, ignis.

ρεῖον & πύελον, igniarium materies arida ad ignem accendendum.

υρά, rogus.

υρρός, rufus, rutilus.

πυρὸς ὁ, qui secundo assatur.

ύρσος torris.

ῆλον, λοῦ ὁ, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπυρῆνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πολέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πήδος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥάδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula

Ῥάπτω suo, sarcino.

Ῥάχις, εος ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauiculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani litore

Ῥίσγω vel ῥέσκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ῥίζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo. propendeo; propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαθάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ῥινὸς, & ῥὶς, ῥινὸς, nasus.

Ῥινὸς, οῦ, ὁ ἡ ῆ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρῶτις, fanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥὶν, ῥινὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of Waters.*

Ῥάζω & ῥοίζω, latro.

Ῥύσιος, coccineus & flammeus color, qualis rubi, cinopicæ, russeus sive fulvus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύαξ, ὁ, sordes.

Ῥύπτω, sordes, eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἐρρῶμαι, valeo.

Ῥώπξ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ira, & jactatio, ab ἁλός.

Σάλπιγξ, ὴ, tuba, bucina.

Σάρξ, caro.

Σαίνω, onero onus imp

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro,

Σειρὰ, catena, aut restis: etiam linea dentigenie; & obex forium. σιρω

Σειρὼ, σειρέω & σειραίνω, deficco, aresco, unde σείριος, Sirius canicula.

Σείω, concutio, quasso,

ex quo σεύω, cieo.
ω, excutio, cribro.
ω, caudam quatio.
ex quo Doricum, ἀ-
σεα, unde illud, ἔρρει τὰ
λά, Μίνδαρος ἀπέσεσε,
est, ἀπῆλθε, τέθνηκε,
rê honesta, Mindarus
cerit.
ω, scopis purgo, verro.
s, stabulum, receptacu-
n.
α, signum, nota, vexil
n, sepulchrum, Ἄσημος
n signatus, ignobilis.
ω, putrefacio
s, Seres populus, vel ver
culi qui nent sericum.
πις, Dor. Σᾶπις, Atticé
buσῆτες, hoc anno, quasi τῇ
ν.
s imp τὸς, tinea.
perσ ω, valeo, possum.
ω, taceo, sileo.
ηρος ὁ, ferrum, à σίζω,
ideo.
oro, ος ὁ & σίελον, τὸ, saliva.
aut ω, strideo, de ferro can
nea denti dum aquâ extingui
forium.
vel σκιὸς, ὁ, cucu-
σειρᾶις.
o, areσία, cucurbita.
Sirius καλίζω, digitum infa-
m porrigo per contem-
affo, am & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, ὃθεν τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄσσας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudo, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, siniſter.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quod objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio. ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo: etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ου, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiæ vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus propriè canis.

Σκυμνὸς, catulus leonis.

Σκυτος, τὸ, corium, pellis; etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliqueem dictèriis.

Σμάω ſive σμάω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalpri, ſeu ſcalprum ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμίχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυχερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes, ſeu rudicula gladius enſis.

Σπανὸς & σπανιὸς, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάργος ſive σπάργον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens inſeſe non redeuntes.

Σπή-

σπείρω, semino, sero.
σπένδω, libo, sacrifico.
σπέρχω, urgeo, propello.
σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
σπίλος, macula, labes.
σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
σπλὴν, ηνὸς, splen, lien.
σπόγγος, spongia.
σποδὸς, ἡ, cinis.
σπόνδυλος, spondylus, vertebra: sunt 24 ossa quibus tota ἡ ῥαχὶς constructa est.
σπίζω, stillo.
σπλμα, gutta
σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
στάχυς, υος, ὁ, spica.
στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
στέγω, tego, occulto.
στείβω, calco, tero.
στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio,
στέλεχος, ους, τὸ, truncus, caudex: etiam stirps, scelexò, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, ος, à τέτομαι, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στραγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμι, i.e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

σπαζὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Σβλωὴς, ἔος, asper, item acutus. At σπλῶος, luxus, fastus, deliciæ; unde σπλιάω, lascivio.

* Σπαδὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τ῀ μὴ σπᾶν θεῖν, viz. ad Venerem: Avis est admodum Veneri dedita: etiam ὄπιθεν, liguminis species.

Σπάραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Σπεύω, F. σπύξω à σπύζω, odio prosequor, odi.

Σπιρελὸς, durus, asper.

σπίνη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκὴ ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Συὶ, Att. Ξυὶ, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σὺς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

σῦς, σὸς, ὁ ἢ ἡ, idem.

σῦις sive σῦννις, vomer, etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὶν, lωὶν, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ἰδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, proprie de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, ea significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico, palpito.

Σφύρα, Malleus, piscis marinus.

σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, sacrifico, scalpro, aperio seu incîdo; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleſtus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, dissecо.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, λῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τ῀ ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σάω, servo & concito.

Σῶκ

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τὸν οἶκον.

T

ΤΑλάω, τλάω, τλῶ, sustfero.

Τάλας, αντος, miser, ærumnosus.

Οἴμοι τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promuscondus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

Ταπεινὸς, quasi ταλεινὸς, depressus, humilis, non multum à terra assurgens cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τήκω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρλω, tener.

τερεμνὸς, ου, mollis.

Τραύω, vulnero, saucio.

Τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω & τείβω, τρώσκω pro τρώω idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τραγὸς, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρευς, έως, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονδὸς & μαιδία ſynonyma ſunt, à τέφω incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
Τιτθὴ, nutrix & mamma.
τιτθεύω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
Θεμὸς, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τιμὴ, multa, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῶες, Dæmones quidem a Jove è cœlo ſub terram detruſi, à τιταίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετραπέδεζα à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρέφος, ος, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομή, Sublatio in altum.

Τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

Τρήρων, ὄν, columba ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τρίζω, strido.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoque supercilliorum pili.

Τύμβος, buſtum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω & τυρδίω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ ἡ ὄν, parvus.

τυτός, idem.

τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος & τῦφος, fumus.

Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, arrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Υάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις, injuria, sed gravior quasi ὑπερβαρύς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἑός, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρά, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus, quasi λύπων quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torve, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, ſudor.
ἵδρως, ſudor: ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ

ΦΑ΄γω, φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φαλὰ, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis.
Φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* Φάρμακον, medicina, quaſi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præſepe, ſtabulum.
Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, difficulter.
Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
Φάω & φάζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
Φέβομαι, fugio, metuo.
Φέγγος, τὸ, ſplendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignoſco, mi fereor.
Φελλὸς, ſuber.

Φ

Φένακξ, impoſtor: etiam deriſor.
Φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio: illudo.
* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero: etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem, quod φθείρω, deficio, tabeſco.
Φθεὶρ, φθὸς, pediculus.
* Φθόνος, invidia, invidentiâ: quaſi φόνος, cædes.
* Φιάλη, ἀπὸ τοῦ πίνειν ἅλις, quaſi πάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel φίμος, caulis, fiſcella,

scella, capistrum.
λάω, contundo, contero.
λέγω, uro, incendo, inflammo.
λέω, nugor.
λύω, φλύζω, idem.
λίαρος, nugator.
λὲψ, βός, ἡ, vena.
λοιὸς, cortex.
οῖβος, purus, Phœbus, sol : quasi φῶς βίου, lux vitæ.
ῦνιξ, ruber : etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.
πάω, ventito, venio.
λὶς, ίδος, squama : sed qualis est serpentis.
όνος, cædes, à φένω.
όρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
ορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
όρτος, onus, à φέρω.
ράσσω & φραάω, sepio, munio.
ράγμα, sepimentum.
ρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
ρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
ρένες, præcordia, mentis sedes.
ρονέω, mente sum præditus, sapio.
ρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.
ρὶξ, ικος, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & Φρίττω, horreo, horresco.
* Φρῦδος, quasi φερίοδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
Φρυάττομαι, fremo, de equo:
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenosa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latinè ; etiam metalli genus.
Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
Φύλη, tribus.
Φυλλον, folium, frons frondis.
Φυρω, misceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, sufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco : etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.
Φύσις, enascentia, natura.
Φωρύω & φώρνυμαι, torreo, uro.
Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.
* Φωνὴ, vox, quasi φῶς νοῦ, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φὼρ, φωρὸς, sive εῶρος, ὁ, speculator, explorator.
φωριαμὸς, scrinium, a cul.
φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ

Χ Α'ζω vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χήμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χλὼ, λωος, ὁ χὴ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίομαι, idem.

Χάεις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάεσσες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χάλαν εἶναι.

Χαλίκρανος, merus, purus, velita temperarus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, οῦς, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, ſungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζαπάτη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ὑος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelis.

Χέρρος ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος & χοῦς, όος, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χέω & Χυέω, idem quod χέω.

Χύδος & Χύβα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

Χυλὸς, succus.

Χυλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ὀνος, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem, quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικὸς, ἡ, mensura, continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σῦς, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quam de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω quod resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do; etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

Χρῆμα, res.

Χρήματα, pecunia.

Χρέος, χρέους, τὸ & χρεῖος, & χρέως vel χρείως debitum, mutuum, æs alienum; etiam χρέος & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρῆος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo,

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρὼς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus ſolum, ager: etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ

ΨΑ'ω tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo & appropinquo: ψαίω, idem; ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam radò; & innato, attingo; & accelero, feſtino, & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

ψαυσάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur: etiam ipſum ſuffragium.

Ψιαθὸς, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro

Ψῦχος, εος, τὸ, frigus cui opponitur

ponitur Θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.
ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.
ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.
Ὠδὴ, tribus populi pars.
Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.
ὠκίζω, idem.
ὤκης, impulsor.
Ὠκὺς, celer, velox, pernix.
Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.
Ὠλένη, cubitus, brachium; unde Lat. ulna.
Ὤμοι, pro οἴμοι, hei mihi.
Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.
Ὦμος humerus, quasi ὠκυμήλιος, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, ὦμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.
* Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.
Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.
Ὥρα, φροντὶς, cura.
Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.
Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.
ὥσπερ, quemadmodum.
ὥστε, ut, ita ut.
Ἕως & εἴως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.
Ὠφελέω, juvo.
* Ὠχρὸς, pallidus ut pallidus color, quum flavo miscetur album.
ὦχρος, pallor.
Ὠχρα, coloris genus.
Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.
Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

M 6

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo,

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρὼς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus ſolum, ager: etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ

ΨΑ'ω tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo & appropinquo: ψαίω, idem; ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam radò; & innato, attingo; & accelero, feſtino, & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta. quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur: etiam ipſum ſuffragium.

Ψιάθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter ex tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro

Ψῦχος, ους, τὸ, frigus cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

ψυχή, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Pro fine, quod sit ultima litera.

ὠή, tribus populi pars.

ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠθισμός, impulsor.

ὠκὺς, celer, velox, pernix.

ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

ὠλένη, cubitus, brachium; unde Lat. ulna.

ὤμοι, pro οἴμοι, hei mihi.

ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

*Ὦμος humerus, quasi ἀναμψός, quia sustinet onera.

*Ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

* Ὠόν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

*Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

*Ὥρα, φροντὶς, cura.

*Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

*Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut,

*Ἕως & εἷως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

*Ὠφελέω, juvo.

* Ὠχρὸς, pallidus ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

*Ὠχρα, coloris genus.

*Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

*Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

M 6

DE NOMINIBUS

Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum reli queretur, id placuit Menſium Græc rum nominibus implere, quod ipſu quoque fortè eſt nonnihil utilitatis h biturum. Iis igitur omiſſis quæ d eorum diverſa apud varias gentes ratione, numer ordine, principio, & fine, & intercalandi ration (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Step* in appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nom na tantùm duodecim menſium Græcorum propo nam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum re ſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni nu meratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza; aliis october à γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptiali fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ vena tricis celebrari ſolitum.

Μουνιχιὼν, Martius, à Μουνιχία, qui portus era Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Muni chiæ fanũ, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum fru gum quas calor ſolis, θέρμων ἢ θάλπων ἥλιος, pro duxerat, diis offerentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe Σκιροφόρια feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe ni

ſolenni pompa deferebatur, ſignumque ædifi-
di dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui menſis primus erat
ticorum, anni initium, quem à ſolſtitio æſtivo in-
abant, à ſacrificiis majoribus nempe hecatombis,
tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius ſecundus menſis, in quo
ollini Metagitnio Athenienſes ſacrificabant.

Βοηδρομιών, Auguſtus, propter Βοηδρόμια, fe-
m quoddam Athenis celebrari ſolitum, ob præli-
à Theſeo adverſus Amazones feliciter geſtum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui
μάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium
petum. Et ſacra quæ illi fiebant, ad eum pla-
dum, μαιμακτήρια, dicebantur.

Πυανεψιών, October, à feſto Πυανεψίων, quod
ebrabatur frugibus terræ jam collectis atque con-
is.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων στε-
ῖ γῆν, floribus ſpoliat terram.

Ποσειδεών, December quaſi Neptunius, quòd
t Neptuno ſacer, in eóque ſacra illa fierent. In
dem quoque ἱππονίζοντο οἱ μέτοικοι, καθάπερ καὶ τῶν
ίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ
Attica contendentium.

Hæc ſunt nomina Menſium Atticorum quanquam
iis non ſatis convenit inter omnes authores, ut
que de ordine. Dividunt autem ſuum menſem in
ία δεκήμερα, id eſt, in tres decadas: primam vo-
nt μηνὸς ἱσταμένου ſive ἀρχομένου· ſecundam μη-
νὸς μέσου vel ὀπὶ δεκάδι· tertiam φθίνοντος μη-
ς ſive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὀπὶ δεκάδι.
tuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus
ώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη ſeu τετρὰς πέμπτη
ου πεντὰς, & ita deinceps; niſi quod primi cujuſq;
menſis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo est novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἱσταμένε & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένε, secunda, tertia; & πρώτη δευτέρα, μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado quali in suis Nonis, Idibus & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 2. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scriptura compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαδ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γν	γν	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γιν	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γς	γς	δλω	δην
γα	γα	γει	γςι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γων	γυν	δς	δς
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

BRITISH MUSEUM 30 68 NOV

δυν	δυν
δω	δω
ει	ει
εἶναι	εἶναι
ἐκ	ἐκ
ἐν	ἐν
ἐξ	ἐξ
ἐπι	ἐπι
ἐστι	ἐστι
ευ	ευ
ην	ην
ες	ες
θα	θα
θαι	θαι
θε	θε
θη	θη
θι	θι
θν	θν
θο	θο
θς	θς
θυ	θυ
θω	θω
κα	κα
καὶ	καὶ
κατὰ	κατὰ
κατ	κατ
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κν
κο	κο
κς	κς
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μας
μαυ	μαυ
με	με
μεθ	μεθ
μὲ	μὲν
μεν	μεν
μη	μη
μιν	μην
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μῶν
οἷς	οἷον
ου	ου
οὗτος	οὗτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
παρα	παρα
πε	πε
περ	περ
περι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρα	πρα
προ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ρα	ρα
ρι	ρι
σα	σα
σαι	σαι
ς	σαν
σας	σας
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σθ	σθ
σθα	σθα
σθαι	σθαι
σθε	σθε
σθη	σθη
σθι	σθι
σθο	σθο
σθω	σθω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σπα	σπα
σπαι	σπαι
σπε	σπε
σπει	σπει
σπη	σπη
σπι	σπι
σπο	σπο
σπυ	σπυ
σπω	σπω
σς	σς

σχ	χ
σχυ	χυ
σχυν	χυν
σχω	χω
σω	ω
τα	α
ταν	αν
ται	αι
ταῖς	αις
τας	ας
ταυ	αυ
τε	ε
τει	ει
τη	η
τὴν	ην
τῆς	ης
τι	ι
το	ο
τὸ	ον
τοῦ	ου
τς	ς
τσι	σι
τω	ω
τῶ	ῶ
τῶν	ων
υ	υ
υν	υν
ὑπ	υπ
ὑπε	υπε
ὑπο	υπο
υς	υς
υσι	υσι
χα	χα
χαι	χαι
χαν	χαν
χας	χας
χαυ	χαυ
χε	χε
χει	χει
χη	χη
χην	χην
χθ	χθ
χι	χι
χν	χν
χο	χο
χς	χς
χυ	χυ
χυν	χυν
χω	χω
ϯα	ϯα
ϯαν	ϯαν
ϯας	ϯας
ϯαυ	ϯαυ
ϯε	ϯε
ϯει	ϯει
ϯη	ϯη
ϯι	ϯι
ϯο	ϯο
ϯω	ϯω

σχα	χα
σχαι	χαι
σχε	χε
σχη	χη
σχι	χι
σχο	χο
σχυ	χυ
σχω	χω
σσα	σα
σσαι	σαι
σσε	σε
σση	ση
σσι	σι
σσο	σο
σσυ	συ
σσω	σω
στ	ς
στα	σα
σταν	σαν
στας	σας
σταυ	σαυ
στε	σε
στει	σει
στη	ση
στι	σι
στο	σο
στς	σς
στυ	συ
στω	σω
συ	υ

FINIS.

30 68 NOV

Formatic temporum in voce, Activâ, Passivâ, et Mediâ.

Τύπτω, ἔτυπτον, τύψω, ἔτυψα, ἔτυπον ἔτυπτον τυπτῶ τυπτοίμι, τύπτων,
Pres: act: Imp: act: Fut: 1. act: Aor: 1. Aor: 2. act: Fut: 2. act: fut: 2. Med: aor: 2. act.

Ἐτύπην ης, η. τυπήσομαι, ἔτυπον ἐτυπόμην τύπτω τύπτομαι,
aor: 2. Pass: fut 2 pass: aor 2. act: aor: 2 Med: Pres: act: Pre: passive,

Ἐτυπτόμην τύπτω, τύψω, ἐτύφθη, ἐτυψάμην τύψω τύψομαι
Imp: Pass: Pres: act: fut: 1 act: aor: 1. act: aor: 1 Med: fut: Pri: act: fut: 1: Med.

τύψω, τέτυφα, ἐτετύφειν τέτυφα τετύφθαι ἐτετύπειν τετυφα
fu: pr: act: Perf: act: plus: perf: act: perf: act: Perf: Med: plus: per: med: perf: act:

τετυμμαι τετυψαι, τετυψομαι, τετύφθαι ετυφθην ης. τυφθησομαι
Perf: pass: 2da persona; pas: perf: fut: 3a persona: aor: 1. pass: 2: 3 p: fut: 1. pass:

τέτυμμαι, ἐτετύμμην,
perf: pass: plus: perf: Pass:

NE yarbrough